

STOCKHOLMS TINGSRÄTT
Avdelning 4

DOM
2016-02-23
meddelad i
Stockholm

Mål nr: B 11922-15

PARTER (Antal tilltalade: 1)

Tilltalad

MARTIN Peter Trenneborg, 19771007-3938
Axeltorp 3292
289 90 Knislinge

Offentlig försvarare:

Advokat Mari Schaub
Advokatfirman Schaub AB
Kyrkogränd 14, bv
135 43 Tyresö

Åklagare

Chefsåklagare Peter Claeson
Åklagarmyndigheten
City åklagarkammare i Stockholm
Box 70296
107 22 Stockholm

Målsägande

Sekretess, se Partsbilaga sekretess
Sekretess

Målsägandebiträde:

Advokat Jens Högström
advocat.se ADVOKATSKEPPET AB
Pipersgatan 3
112 24 Stockholm

DOMSLUT

Brott som den tilltalade döms för

Människorov, 4 kap 1 § 1 st brottsbalken
2015-09-12 -- 2015-09-18

Åtal som den tilltalade frikänns från

Grov våldtäkt, 6 kap 1 § 2 st och 4 st brottsbalken
2015-09-12

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 8307 104 20 Stockholm	Scheelegatan 7	08-561 654 10 E-post: stockholm.tingsratt.avdelning4@dom.se www.stockholmstingsratt.se	08-561 650 04	måndag - fredag 08:00-16:00

Påföljd m.m.

Fängelse 10 år

Lagrum som åberopas

29 kap 1 § 2 st brottsbalken

Skadestånd

Martin Trenneborg ska utge skadestånd till Sekretess med 148 345 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 12 september 2015 till dess betalning sker.

Förverkande och beslag

1. I beslag tagna mortel, medicin (flunitrazepam, midazolam och flumazenil), tallrik, sopsäck, pulsmätare, dosett, anteckningar, förpackning till pistol, medicin (beslag nr 2015-5000-BG94206 p. 2-4, 10-12, 14, 19-20, 22), preventivmedel, medicin (Valaciclovir), handfängsel, rullstol (beslag nr 2015-5000-BG94169 p. 12-13, 15-16), pistol, magasin, hölster, skrivblock (beslag nr 2015-5000-BG91895 p. 1-3, 5) förklaras förverkade. Beslagen ska bestå.
2. Beslagen av bäddmadrass, skål, soppsåsar (beslag nr 2015-5000-BG94252 p. 1-4), champagneflaska, flaska, flera glas, plastfolie, papperstuss, plastlock, papper, metallfolie, presentpapper (beslag nr 2015-5000-BG92583 p. 11, 13-27), hår, anteckningar och plastpåse (beslag nr 2015-5000-BG94206 p. 9, 13, 18 och beslag nr 2015-5000-BG100385 p. 13) ska bestå till dess att domen i ansvarsdelen har vunnit laga kraft och därefter hävas.
3. Yrkandet om förverkande av den av Martin Trenneborg på fastigheten Axeltorp 3292 (beteckningen 8:9) uppförda träbyggnaden innehållande en betongbunker ogillas.

Häktning m.m.

Martin Trenneborg ska stanna kvar i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

Sekretess

1. Sekretessen enligt 35 kap 12 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta vara tillämplig på

-Uppgifter som lagts fram vid förhandling inom stängda dörrar som kan röja målsägandens identitet.

-Uppgifter om målsägandens övriga personliga förhållanden som framkommit vid förhör i den utsträckning de inte finns intagna i domen.

-Uppgifter om målsägandens personliga förhållanden i framställan om målsägandebiträde, bilaga till stämningsansökan samt förundersökningsprotokoll och tilläggsprotokoll aktbilagor 4, 36-39, 40, 66, 68, 85, och 93 i den mån de inte finns intagna i domen.

Sekretessbestämmelsen i 35 kap 12 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta vara tillämplig på uppgifterna om målsägandens identitet i domsbilaga A.

2. Sekretessen enligt 35 kap 13 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta vara tillämplig för uppgifterna i den rättspsykiatriska undersökning som har lagts fram inom stängda dörrar.

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 800 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Advokat Mari Schaub tillerkänns ersättning av allmänna medel med 359 204 kr. Av beloppet avser 71 841 kr mervärdesskatt.
2. Advokat Jens Högström tillerkänns ersättning av allmänna medel för arbete som målsägandebiträde med 376 476 kr. Av beloppet avser 75 295 kr mervärdesskatt.
3. Kostnaden för försvaret och målsägandebiträdet ska stanna på staten.

Övrigt

1. Yrkandet om kvarstad ogillas.
 2. Avspärningen av brottsplatsen ska bestå till dess att domen vunnit laga kraft.
-

Innehåll

YRKANDEN M.M.	4
Åklagarnas ansvarsyrkande	4
Målsägande A:s yrkande om skadestånd	7
Martin Trenneborgs inställning till yrkandena	8
UTREDNINGEN	9
Åklagarnas sakframställning i sammanfattning	9
Martin Trenneborgs sakframställning i sammanfattning	14
A har berättat i huvudsak följande	17
Martin Trenneborg har berättat i huvudsak följande	24
Vittnet Tom Palmstierna	32
TINGSRÄTTENS BEDÖMNING	33
Angående bunkern	33
Hur länge har den brottsliga planeringen pågått?	33
Trovärdighet och tillförlitlighet av berättelserna	35
A:s berättelse	35
Martin Trenneborgs berättelse	36
Ska Martin Trenneborg dömas för människorov?	37
Syfte att skada och/eller tvinga till tjänst	37
Förhållandena då A hölls inspärrad i bunkern	39
Avslutningen av människorovet	40
Sammanfattning människorov	40
Ska Martin Trenneborg dömas även för grov våldtäkt?	41
Vilket straff ska Martin Trenneborg dömas till?	44
Skadestånd	47
Kvarstad och förverkande m.m.	48
Sekretess	48
Häktning	49

YRKANDEN M.M.**Åklagarnas ansvarsyrkande**

Åklagarna och målsäganden, som biträder åtalet, har begärt att Martin Trenneborg ska dömas för människorov och grov våldtäkt enligt följande gärningsbeskrivning.

Bakgrund

Martin Trenneborg har under tiden år 2010 - 12 september 2015 på sin fastighet Axeltorp 3292 inom Östra Göinge kommun, i anslutning till sin bostad, uppfört en träbyggnad. Träbyggnaden har till sin utformning varit sådan att den från utsidan förefallit vara en maskinhall, vilken varit försedd med en skendörr. Inom träbyggnaden har Trenneborg uppfört en bunker vilken varit konstruerad av betongblock och plåt på gjutet cementgolv. I bunkern har Trenneborg konstruerat ett cellutrymme med intilliggande toalett. Cellen har varit låsbar med två säkerhetsdörrar av metall försedda med elektroniska kodlås. Cellens konstruktion har medfört att den varit ljus- och ljudisolerad. I anslutning till träbyggnaden har Trenneborg byggt en insynsskyddad rastgård. Syftet med byggnaden har varit att utan upptäckt kunna hålla människor inspärrade under en längre period.

Gärningar

Trenneborg har den 10 september 2015 kontaktat A per telefon för att bestämma träff. De var sedan tidigare obekanta med varandra. De har samma dag träffats i A:s bostad på Erik Dahlbergsgatan i Stockholm där de haft samlag. Trenneborg har därvid uppgivit att han är amerikansk medborgare och talat engelska. Trenneborg har således dolt sin riktiga identitet för A.

Trenneborg har därefter återvänt till sin bostad i Axeltorp. Under tiden 11-12 september 2015 har Trenneborg vidtagit åtgärder för att förbereda ett bortförande av A. Trenneborg har därvid preparerat livsmedel i form av chokladdoppade jordgubbar och juice med flunitrazepam, som är ett narkotiskt sömnmedel och lugnande preparat. De chokladdoppade jordgubbar som preparerats har Trenneborg sedan märkt upp för att dessa ska kunna särskiljas från de icke preparerade.

Trenneborg har den 12 september 2015 i den egna personbilen NFS 070 färdats till Stockholm. Trenneborg har medtagit bland annat ovannämnt preparerat livsmedel, perifer venkateter, champagneflaska, rullstol och två stycken gummimasker. Syftet med de preparerade livsmedlen, perifer venkateter och doseringsutrustning har varit att försätta A i sederat, sömn eller sömnlignande och därmed ett hjälplöst tillstånd som skulle fortgå under

transporten av A från Erik Dahlbergsgatan i Stockholm till bunkern i Axelorp. Syftet med rullstolen har varit att underlätta transporten av A i hennes sederade, sömn eller sömnlignande tillstånd. Syftet med gummimaskerna, vilka föreställt en äldre man och en äldre kvinna, har varit att försvåra igenkänning av såväl Trenneborg som A i samband med transporten. Trenneborgs personbil har vid tillfället varit falskeligen skyltad i syfte att spårbar registrering av fordonet inte skulle kunna ske.

Trenneborg och A har, efter ny kontakt och gemensam planering dem emellan, den 12 september 2015 sammanträffats i A:s bostad på Erik Dahlbergsgatan i Stockholm. Förespeglat syfte med träffen från Trenneborgs sida har varit att han skulle medta A som dennes sällskap till en middagsbjudning. Trenneborg har emellertid bjudit A på champagne och de preparerade livsmedlen. A har snart blivit påverkad av det sederande medlet och med sänkt eller förlorad medvetandegrad som följd. Trenneborg har därefter satt en perifer venkateter i A:s hand och eller arm, varvid även blödning uppkommit. Trenneborg har till katetern anslutit sprutpumpen för dosering av midazolam, som är ett sederande medel för underhåll av det sederade, sömn eller sömnlignande tillståndet.

Trenneborg har vidare den 12 september 2015 i lägenheten på Erik Dahlbergsgatan i Stockholm uppsåtligen genomfört ett samlag med A genom att otillbörligt utnyttja att hon på grund av det sederade, sömn eller sömnlignande tillståndet befunnit sig i ett hjälplöst tillstånd. Brottet bör bedömas som grovt eftersom Trenneborg visat särskild hänsynslöshet och råhet genom att genomföra samlaget då han dessförinnan, på ovan beskrivet sätt, försatt A i en särskilt utsatt situation där hon saknat möjligheter att freda sig eller tillkalla hjälp.

Trenneborg har därefter satt A i rullstolen varefter han fört henne ut från bostaden till sin personbil. Trenneborg har placerat A i personbilen och under natten 12 - 13 september 2015 transporterat, och således fört bort henne till Axelorp. A har under transporten kontinuerligt injicerats med midazolam med sänkt eller förlorad medvetandegrad som följd. Trenneborg har vidare tagit A:s mobiltelefon och stängt av den i syfte att A inte skulle kunna spåras eller kontakta annan.

Trenneborg har den 13 september 2015 efter ankomsten till Axelorp inspärtrat A i bunkern. A har sedan kontinuerligt hållits inspärtrat till den 18 september 2015, med undantag för kortare stunder, bland annat då A duschat i Trenneborgs bostadshus. Då A förts mellan bunkern och bostadshuset, eller i övrigt varit ute, har A varit bojad med handklovar.

Under den tid då A hållits inspärtrat i bunkern har Trenneborg fällt uttalanden av innebörden att hans avsikt var att hålla A inspärtrat i flertalet år, att han avsåg att ha oskyddat samlag med henne, att han vid eventuellt

rymningsförsök skulle kedja fast henne vid sängen och ge henne enbart knäckebröd som kost. Trenneborg har vidare förevisat A en kolsyrepistol tillverkad av metall, väloliknande en riktig pistol, vilken han även överlämnat till henne med uppmaning att skjuta honom, detta i syfte att kontrollera hennes förtroende för honom. Trenneborg har även uppgivit för A att han skulle hämta ytterligare personer att inspärta i bunkern.

Under natten 16-17 september 2015 har Trenneborg vistats i bunkern tillsammans med A. Trenneborg har därvid legat i sängen tillsammans med A.

Trenneborg har vidare i bunkern tagit blodprover på A genom att sticka henne i armen och förmått henne att ta vaginalprover på sig själv. Proverna har Trenneborg därefter lämnat för analys vid sitt arbetsställe, en vårdcentral i Kristianstad, varvid han uppgivit att de tillhör en oidentifierad flyktingkvinna. Flyktingkvinnans identitet har Trenneborg den 3 juni 2015 fingerat samt samma dag registrerat beställningen av laboratorietester i vårdcentralens datasystem. Syftet med proverna har varit att kontrollera om A bar på några sjukdomar inför av Trenneborg planerat oskyddat samlag med henne. Trenneborg har även införskaffat p-piller som han givit till A.

Trenneborg har den 17 september 2015 färdats till Stockholm i syfte att hämta tillhörigheter från A:s bostad att medföra till bunkern, varvid han upptäckt att A var eftersökt av polisen. Då polisen bytt låskolv till lägenhetens ytterdörr kunde Trenneborg inte ta sig in dit. Trenneborg återvände till Axeltorp den 18 september 2015. Under den tid som Trenneborg befann sig på annan ort var A inspärdat i bunkern utan möjlighet att kunna kommunicera med yttervärlden.

Den 18 september 2015 färdades Trenneborg och A tillsammans till Stockholm i syfte att hos polisen hämta ut nyckel till A:s lägenhet och då A skulle lämna en förespeglad försäkring till polisen om att hon var välbehållen. Trenneborg har därvid medfört pistolen. Vid besök på Norrmalms polisstation i Stockholm sent samma dag fann polisen anledning att tala med A i enrum, varvid hon lämnade uppgifter som ledde till insikt om det pågående människorovet och gripande av Trenneborg.

Trenneborg har i enlighet med vad som framgått ovan, med undantag för den del som avser grov våldtäkt, bemäktigat sig, fört bort och spärrat in A med uppsåt att skada henne till liv eller hälsa och tvinga henne till tjänst. Brottet är inte att bedöma som mindre grovt.

Åklagarnas övriga yrkanden

Åklagarna har även framställt följande särskilda yrkanden.

-Att från Trenneborg i beslag tagna mortel, medicin (flunitrazepam, midazolam och flumazenil), tallrik, sopsäck, pulsmätare, dosett, anteckningar, förpackning till pistol, medicin, preventivmedel, medicin (Valaciclovir), handfängsel, rullstol, pistol, magasin, hölster, skrivblock jämlikt 36 kap 2 § brottsbalken ska förverkas.

-Att den av Trenneborg på fastigheten Axeltorp 3292 (beteckningen 8:9) uppförda träbyggnaden innehållande en betongbunker (benämnd förrådsbyggnad 4 i fup, s 46-47) jämlikt 36 kap 2 § brottsbalken ska förverkas.

-Att avspärning av brottsplatsen ska bestå till dess domen vinner laga kraft.

-Att beslag av bäddmadrass, skål, soppåsar, champagneflaska, flaska, flera glas, plastfolie, papperstuss, plastlock, papper, metallfolie, presentpapper, hår, anteckningar och plastpåse, ska bestå till dess att domen i ansvarsdelen har vunnit laga kraft och därefter hävas.

-Att tingsrätten förordnar om kvarstad avseende så mycket av Trenneborgs egendom att A:s anmälda skadeståndsanspråk om 348 345 kronor jämte ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 12 september 2015 kan antas bli täckt vid utmätning. Vidare yrkas att kvarstaden ska bestå till dess att domen vunnit laga kraft.

Målsägande A:s yrkande om skadestånd

A har yrkat att tingsrätten ska förplikta Martin Trenneborg att till henne utge skadestånd med 380 000 kr, varav 200 000 kr för kränkning för människorov, 150 000 kr för kränkning för grov våldtäkt och 30 000 kr för sveda och värk, allt jämte ränta från den 12 september 2015.

Martin Trenneborgs inställning till yrkandena

Martin Trenneborg har erkänt olaga frihetsberövande men förnekat att han gjort sig skyldig till människorov och grov våldtäkt. Han har närmare angett att han har sederat, fört bort och spärrat in A men att det inte har skett i syfte att skada A till liv eller hälsa och tvinga henne till tjänst. Martin Trenneborg har vidare anført att han begått gärningen under inflytande av en psykisk störning.

Martin Trenneborg har närmare angett sin inställning till gärningspåståendet genom att ange att han inne i träbyggnaden först från och med slutet av 2014 har byggt ett inre utrymme som varit lägenhetsliknande. Han har anført att de preparat han använt inte kan användas för narkos utan är sederande, det vill säga lugnande och kan göra att den som får preparaten kan somna. Han har invänt mot formuleringen att blödning uppkommit och istället angett att han vidgår att visst blodläckage uppkommit vid sättandet av en perifer venkateter. Han har angett att A med hans hjälp har satt sig i rullstolen och i bilen. Han har invänt mot åklagarens påståenden om vilka uttalanden han fällt under tiden A var inspärrad men vidgått att han fällt uttalanden om hur länge han avsett att ha henne frihetsberövad och uttryckt att han gärna önskat ha samlag med henne. Han har emellertid bestritt att han, i syfte att skada henne, uttalat att han skulle hålla henne inspärrad i flera år, ha oskyddat samlag med henne, ge henne knäckebröd som enda kost och kedja fast henne vid ett eventuellt rymningsförsök. Han har talat med A om att låta ytterligare personer komma till fastigheten men i detta har det inte funnits något brottsligt syfte. Han har lagt till att han sovit i sängen med A efter att han fått tillstånd till detta och vidare att han tagit blodprover på henne med hennes medgivande, att hon tagit vaginalprover på sig själv som hon samtyckt till samt att han införskaffat p-piller på hennes begäran. Han har förklarat att hans inställning är att han klockan 14 den 18 september 2015 frigett A på fastigheten i Axeltorp samt att de därefter färdats till Stockholm och till polisen för att visa att hon var välbehållen och hämta hennes nyckel.

Martin Trenneborg har medgett att betala skadestånd med 130 000 kr varav 100 000 kr för kränkning och 30 000 kr för sveda och värk. Av det medgivna beloppet har han redan erlagt 31 555 kr.

Martin Trenneborg har medgett åklagarens yrkande om förverkande av hjälpmedel och förverkande av den på fastigheten uppförda träbyggnaden innehållande en betongbunker. Martin Trenneborg har inte några synpunkter på att avspärrningen av fastigheten eller att bevisbeslagen består. Martin Trenneborg har motsatt sig att tingsrätten beslutar om kvarstad på hans egendom och förklarat att det inte finns något skäl för kvarstad samt att ett sådant beslut endast skulle försvåra möjligheten för honom att betala skadestånd till A.

UTREDNINGEN

Under huvudförhandlingen har förhör hållits med målsäganden A, Martin Trenneborg och vittnena Christian Baarsen och Magnus Bäckström samt det sakkunniga vittnet Tom Palmstierna som åberopats av försvaret och åklagaren. På åklagarens och A:s begäran har rätten genomfört en syn på fastigheten Axeltorp 3292 i Östra Göinge kommun och den där uppförda betongbunkern. Syn har även hållits av en kolsyrepistol. En övervakningsfilm från Norrmalmspolisens reception har spelats upp och därutöver har åklagaren och A åberopat skriftlig bevisning som framgår av bilaga 1 samt resultatet av undersökning av kläder och ett utdrag ur FASS.

Åklagarnas sakframställning i sammanfattning

Den 15 september 2015 gjorde A:s mamma en anmälan till polisen på grund av att A inte hörts av sedan den 12 september. Polisen tog försvinnandet på allvar och tog sig, tillsammans med en vän till A, in i den lägenhet som A hyrde i andra hand på Erik Dahlbergsgatan 30 i Stockholm. I lägenheten hittades bl.a. en urdrucken champagneflaska och glas medan sängen saknade sängkläder. Den 16 september gjordes en pejling av A:s mobiltelefon och det kunde

då konstateras att A:s telefon hade kopplat upp den 13 september klockan 00:46 i närheten av Erik Dahlbergsgatan 30 men inte någon gång efter den tidpunkten. Den 18 september, en stund före klockan tio på kvällen, kom A in på Norrmalms polisstation i sällskap med Martin Trenneborg. A förklarade för Christian Baarsen, som tog emot i receptionen, att hon var där för att hon ville ha nycklar till sin lägenhet eftersom polisen hade bytt lås. Christian Baarsen hittade inga nycklar att lämna ut men kunde konstatera att A var anmäld försvunnen. Polismannen Magnus Bäckström fick upplysning om att A fanns på plats och bad henne att följa med in i ett förhörssrum där A bröt ihop och berättade att hon varit bortrövad och vad hon varit med om sedan den 12 september. Martin Trenneborg greps strax därefter.

Martin Trenneborg är utbildad till läkare och har arbetat som s.k. stafettläkare. Han har arbetat som konsult i sitt företag Martin Trenneborg AB. Det är företaget som äger fastigheten i Axeltorp i Skåne där Martin Trenneborg bott sedan 2009-2010. Den aktuella fastigheten ligger relativt avsides ca 20 km norr om Kristianstad. Redan i samband med köpet av fastigheten inledde Martin Trenneborg någon form av brottslig planering. År 2010 fick han bygglov för en större träbyggnad och reste med hjälp av en granne ytterväggarna till denna. Innanför ytterväggarna påbörjade han sedan uppförandet av en bunkerliknande byggnad om ca 60 kvm. Utsidan av byggnaden ser ut som en maskinhall med bl.a. en större skendörr/blindport. Bunkern är byggd i betong genom mindre moduler i frigolit som fyllts med cement. Bunkern innehåller ett cellutrymme där A hållits inspärrad mellan den 13 och 18 september 2015. Konstruktionen är inte klar och en hel del byggmaterial finns på platsen. Det pågår arbete med vad som ser ut som bl.a. ytterligare cellutrymmen och badrum, bl.a. står två toaletter i bunkern utan att vara inkopplade. Ingång till cellen går genom en sluss med två dörrar och sedan ytterligare en dörr. Samtliga dessa dörrar är relativt kraftiga säkerhetsdörrar av metall som är låsbara med elektroniska kodlås. Dörrarna har fem kraftiga låskolvar. Nyckelhål finns på utsidan av dörrarna medan kodlåsen finns på insidan. Cellen är ljud- och ljusisolerad och har ett tak av korrugerad plåt med betong ovanpå. Invid byggnaden finns en insynskyddad rastgård med en låst port dit man kan ta sig via en smal gång mellan

bunkerväggen och byggnadens yttervägg. Inne i byggnaden men utanför bunkern finns en ventilationsanläggning inkopplad med ett luftintag från rastgården.

A har, under ett annat namn, arbetat som eskort och erbjudit sexuella tjänster mot betalning. Hon har kommit i kontakt med sina kunder via internet genom en kontaktannons. I annonsen står hennes mobilnummer. Ingen annan än hon själv har känt till när eller var hon träffat sina kunder. Martin Trenneborg upptäckte A:s annons där det stod att hon var på besök i Stockholm och han kontaktade henne per telefon den 10 september 2015 klockan 11.30 när han befann sig i Hässleholm. Vid samtalet kom de överens om att han skulle komma till henne senare samma dag. De gjorde en bokning om två timmar. Klockan 16.30 ringde han på nytt då han befann sig i närheten av A:s lägenhet. Ytterligare ett samtal finns registrerat från samma telefonnummer den 12 september klockan 13.32. Martin Trenneborg talade engelska med A och sa att han var amerikan.

I bostaden på Erik Dahlbergsgatan hade A samlag med Martin Trenneborg mot betalning. De bestämde att de skulle träffas igen på lördagen och därefter återvände Martin Trenneborg med tåg till Axeltorp. Tillbaka i Axeltorp vidtog han åtgärder för att förbereda ett bortförande av A. Han preparerade jordgubbar med flunitrazepam genom att doppa dem i smält choklad i vilken han blandat pulveriserade tabletter av läkemedlet. Han märkte de preparerade jordgubbarna med tuschpenna för att skilja dem från de som han själv skulle äta. Han tog med sig jordgubbarna på en tallrik tillsammans med en halvflaska champagne och juice i vilken han blandat i samma krossade läkemedel. På morgonen den 12 september körde Martin Trenneborg med sin personbil till Stockholm. Han hade då med sig bl.a. venkateter, sprutor, stetoskop, rullstol som han köpt på Blocket och två gummimasker som köpts av en amerikansk tillverkare på nätet. Han hade till A sagt att syftet var att hon skulle följa med honom som sällskap på en middagsbjudning för att sedan tillbringa natten med honom mot betalning. Han anlände till hennes bostad strax efter klockan sex på kvällen och lämnade över pengarna. Efter det åt de av jordgubbarna och A drack av juicen. A bör ha somnat in omkring

klockan nio, och de bör ha lämnat lägenheten i samband med att hennes telefon stängdes av klockan 00.46 den 13 september.

Martin Trenneborg genomförde ett samlag med A under tiden hon var sederad, sovande eller i ett sömnlignande tillstånd. Vid samlaget använde han en kondom som han tog med sig från platsen. I samband med att han satte en venkateter i A:s arm eller hand uppkom en mindre blödning. Blod har hittats på papperstussar som han tagit med sig därifrån, på lakanet samt på hennes tröja. I en Ica-kasse som hittats i Martin Trenneborgs bostad har återfunnits en använd kondom. Kondomen är av samma fabrikat och märkning som andra kondomer som påträffats i A:s lägenhet vilket är bekräftat av den tekniska undersökningen. I samma kasse har återfunnits den tallrik som användes för att frakta jordgubbarna samt sjukvårdsmaterial. I sakkunnigutlåtande från NFC framgår att det på kondomens ena sida påträffades sperma och undersökningsresultatet talar extremt starkt för att den kommer från Martin Trenneborg (Grad 4) om man bortser från möjligheten att den kommer från en nära släkting till honom. På andra sidan kondomen påträffades en blandning av DNA från två personer och undersökningsresultatet talar starkt för att den ena av dessa två personer är A (Grad 3). En undersökning har gjorts av strumpbyxorna som hittades på golvet vid A:s säng där det framgår att strumpbyxorna har vrängts helt ut och in.

Undersökning har även företagits av fyra kondomer som hittats i en soppåse i A:s kök och NFC har i sitt utlåtande angett att resultatet av undersökningen talar extremt starkt för att påträffat DNA på dessa fyra kondomer inte kommer från Martin Trenneborg. Av den undersökning som gjorts av A:s kläder som hon bar då hon transporterades till Skåne framgår att det inte setts någon reaktion för sperma när man gjort en förprovning för sperma i grenen på insidan av jeansen.

Vid ca klockan 06.30-07.00 anlände Martin Trenneborg och A till Axeltorp varvid Martin Trenneborg spärrade in A i bunkern där hon sedan hölls inspärrad, med undantag för kortare

stunder då hon var på rastgården och duschade. Då hon vistades utanför bunkern var hon bojad med handklovar. Handklovarna återfanns utanför bunkern vid brottsplatsundersökningen.

Under tiden A hölls inspärrad hade Martin Trenneborg vissa kontakter med Facebook för att få tillgång till inloggningsuppgifter till A:s konto. Martin Trenneborg fällde även yttranden om sina avsikter med A och med bunkern under tiden A var inspärrad. Han gjorde även efterforskningar beträffande A och anteckningar om bl.a. namnet på hennes anhöriga och hennes övriga kontakter samt hur hon känner dessa. Han gjorde anteckningar om hennes utbildning, p-piller, familjeförhållanden, tidigare könssjukdomar, vilken mat hon vill ha, inloggningsuppgifter till hennes hotmailkonto och lösenord till hennes Iphone.

Martin Trenneborg sov en natt i bunkern tillsammans med A, han tog blodprover på henne och förmådde henne att ta vaginalprover på sig själv. Av rättsintyget framgår att hon hade stickmärken efter provtagningen och efter venkatetern. Proverna lämnade Martin Trenneborg in på sitt arbetsställe, vårdcentralen Östermalm i Kristianstad. Han införskaffade även p-piller och herpesmedicin till A.

På torsdagen den 16 september färdades Martin Trenneborg med sin bil till Stockholm för att hämta saker till A och för att städa och undanröja bevis i A:s lägenhet. Han upptäckte då att A var eftersökt av polisen då han hittade ett anslag på hennes dörr där det framgick att hon var sökt av både polis och anhöriga. Eftersom låsen var bytta på lägenheten kom han inte in i lägenheten. På kvällen gick Martin Trenneborg på konsert med sin bror och for tillbaka till Axeltorp först på fredagsmorgonen. När han anlände till Axeltorp gick han in till A och samtalade med henne i bunkern. I samband med detta överlämnade han en kolsyrepistol som liknande en riktig pistol och uppmanade A att skjuta honom. Samtalet slutade dock med att Martin Trenneborg och A bestämde att de skulle åka tillsammans till Stockholm. Det hela avslutades med att de gick in på Norrmalms polisstation för att hämta A:s nycklar. Christian

Baarsen som arbetade i receptionen såg vid en slagning i datorn att det pågick en förundersökning beträffande människorov och såg till att en utredare kom till platsen. Några minuter efter att A togs in i förhörssrummet greps Martin Trenneborg. A berättade genast när hon kom in i förhörssrummet att det fanns en pistol i bilen, vilket visade sig stämna. Hon berättade även att hon hade hållits inlåst av Martin Trenneborg.

I bostadshuset hade Martin Trenneborg en stationär dator med två hårddiskar. På datorn fanns ett aktivt lösenordskyddat användarkonto namngivet ”*MadViking*”. I datorn hittades bl.a. textfiler som innehöll anteckningar, inköpslistor, beräkningar beträffande läkemedel, sådant som rör el, vatten, inredning. En katalog var döpt till A och innehöll en kopia av A:s körkort. En annan var döpt till det namn A använde som eskort och innehöll avklädda bilder och en annons. En katalog var döpt till *AA Master Plan* och innehöll foldrar för bl.a. lönnörrar.

Under sommaren 2015 intensifierade Martin Trenneborg planeringen för att använda bunkern i det syfte den tillkommit, d.v.s. för att spärra in en eller flera personer. Den konkreta planeringen för att föra bort en eller flera personer innebar att han kom att införskaffa betydande material för bl.a. nedsövning. Under sommaren 2015 hade Martin Trenneborg utöver A även kontakt med andra personer som han planerade att föra bort.

Martin Trenneborgs sakframställning i sammanfattning

Martin Trenneborg var en duktig student som fick toppbetyg på naturvetenskaplig linje i gymnasiet, gjorde lumpen som fjälljägare med toppbetyg, började studera på Karolinska Institutet och erhöll toppbetyg även där tills hans dåvarande flickvän gjorde slut. I samband med detta fick han sitt första depressionsgenombrott och blev liggande på sitt studentrum. Han kände sig totalt misslyckad och hans tankar kring de upprepade plastikoperationer han fått genomgå i tonåren på grund av ett fel i urinröret ökade. Han kom efter en tid ur depressionen och tog sin läkarexamen. Han hade som enda hobby att klättra i berg och blev mer och mer ensam. Han träffade en ny kvinna men när även det förhållandet gick i kras

flyttade han till gården i Skåne. Han ansåg att han aldrig dög oavsett vad han gjorde med perfekt resultat.

Han bosatte sig på fastigheten år 2009 och på den plana yta som redan fanns började han att uppföra ett garage för att ha något att göra. Han tänkte sig någon form av träningsrum/maskinhall och att grannar skulle kunna hyra plats för maskiner. Han arbetade som stafettläkare på vårdcentral tre dagar i veckan men ville i övrigt rå sig själv och inte ingå i någon arbetsgemenskap. Han genomförde flera misslyckade självmordsförsök vilket till slut ledde till att han sågade ned en stor ek som stod på tomten eftersom den varje gång fick honom att tänka på att hänga sig.

Under år 2014 började hans planer att inrikta sig på att röva bort en kvinna. Som en del i planläggningen skulle han välja en kvinna och förutom A träffade han en kvinna i Oslo som han köpte sex av. Han träffade även en kvinna i Köpenhamn men det var inte rätt tillfälle eller rätt kvinna. Han var en flitig surfare på olika eskortsidor och den 5 september fick han träff på en av A:s annonser. Han tyckte att A såg fantastisk ut med perfekta mått, men det som tilltalade honom mest var A:s beskrivning av sig själv eftersom han uppfattade att hon skiljde sig från mängden. För att kunna förverkliga sin plan att föra med sig A till Skåne beställde och genomförde han ett sexköp den 10 september. Med sig till lägenheten hade han då en ryggsäck och i den hade han vad som skulle kunna vara hans ”gula burk” (som sjukvårdens gula burk för farligt avfall) i form av en Icakasse, i vilken han stoppade ner allt material där det fanns kroppsvätskor, blod, sperma, tussar och annat han använde under den här tiden. Kassen hade han med sig redan den 10 september och la då ner papperstuss, kondom och fodral. Det är samma Icakasse som hittades i Martin Trenneborgs boningshus, framför hans öppna spis.

Efter att A fått flunitrazepam var hon ändå så vaken att hon klädde av sig själv och gick på toaletten själv varefter hon med Martin Trenneborgs hjälp bytte kläder. Hon satte sig även

själv i rullstolen och i bilen. Under tiden Martin Trenneborg befann sig i lägenheten efter det att A fått i sig jordgubbarna funderade han på att ge upp. För att försäkra sig om att A inte skulle skadas av läkemedlen använde han en pulsoximeter, och han hade även tillgång till läkemedlet flumazenil som är en antidot (motverkar läkemedel i form av bensodiazepiner) då hon fördes till Axeltorp. Av flunitrazepam och midazolam kan man få så kallad anterograd amnesi och när de anlände till Axeltorp på söndagen var A fortfarande påverkad av läkemedlen även om hon gick in i bunkern själv.

Martin Trenneborg hade tänkt sig att hämta alla A:s saker i lägenheten som hon hyrde i andra hand och se till att det blev städlat och snyggt samt lägga tillbaka nycklarna för att A:s hyresvärd inte skulle ana oråd. Då han hittade lappen på dörren förstod han att A, trots val av sysselsättning, kunde ha nära och kära som saknade henne. I hans föreställningsvärld hade han tänkt att en prostituerad kvinna levde i samma utanförskap som han själv. Att valet föll på prostituerade kvinnor var därför inte en tillfällighet. Fram till att han hittade lappen på dörren hade han tänkt att om A bara fick en chans att umgås med honom så skulle hon vilja vara hans livspartner.

När Martin Trenneborg kom tillbaka till Skåne på fredagen lämnade han över A:s tillhörigheter som han tagit från henne. För andra gången visade han då kolsyrepiestolen för henne. Han hade visat den en gång tidigare under veckan efter att hon attackerat honom med två träskruvar. Pistolen följde även med i bakluckan liggande i hans ryggsäck när de åkte till Stockholm. En del av färden körde A och de stannade och åt på en hamburgerrestaurang. Hans avsikt med att lämna över pistolen var att hon skulle skjuta honom och sen ta bilen själv och lämna honom och att han sen skulle ta livet av sig.

Under den tid A befann sig på fastigheten i Axeltorp försökte han att, på det sätt som var honom mäktigt, ta hand om henne. Han såg till att det fanns god ventilation, wc och värme. Han köpte det hon ville ha i form av mat och gav henne den sorts böcker hon ville ha.

Bunkern var inte riktigt färdiginredd och det blev så på grund av att A i sin annons skrev att hon endast skulle vara tillfälligt i Stockholm. Martin Trenneborgs plan var att han och A skulle fortsätta bygga tillsammans för att ha något att göra.

A har berättat i huvudsak följande

De träffades för första gången på torsdagen. Martin Trenneborg ringde någon dag eller två före det första mötet och pratade amerikanska. Han sa att han bodde i London och jobbade med aktier. Hon uppfattade honom som trevlig och lugn. De sågs för en träff på torsdagen i två timmar. Hon minns inte några detaljer från första mötet eftersom hon stänger av lite när hon jobbar. Det hon minns är att han stirrade henne mycket i ögonen när de hade samlag vilket hon tyckte var lite märkligt. Hon funderade dock inte mer på det och träffen avslutades med att det bestämdes att de skulle träffas på lördagen för en hel natt. Hon har inte något minne av att han hade med sig någon ryggsäck eller plastpåse.

När hon arbetar lägger hon fram glidmedel och kondomer som hon har öppnat halvvägs för att det ska vara lätt att ta ut dem med glidmedel på händerna. Hon blir inte upphetsad när hon jobbar och använder därför glidmedel. Hon skulle aldrig öppna kondopakettet helt eftersom kondomen då ligger blottad. Hon brukar alltid sätta på kondomen och hon tror att det var så även denna gång. Det vanligaste är att det är hon som står för kondomerna, kanske 90-95 % av gångerna. Om det är hennes kondomer är det alltid hon som sätter på kondomen, utan undantag. Då kan hon se att den sitter rätt och är hel. Ibland kan det vara en kund som kanske vill ha en annan typ av kondom, men oftast är det ändå hon som sätter på den och om kunden sätter på den själv tittar hon att den sitter bra. Martin Trenneborg fick utlösning men hon minns inte vad som hände med kondomen. Eftersom det var en tvåtimmars-bokning på torsdagen kan det mycket väl ha förekommit flera samlag. Hon använder inte samma kondom om hon har flera samlag. Förmodligen var det hon som satte på Martin Trenneborg kondomen eftersom hon såg att det var något avvikande med hans penis.

Den 12 september hade hon förmodligen inte förberett kondomer som hon brukade eftersom planen var att de skulle äta middag med hans kollegor och ha sex först efter det. Hon minns inte om hon hade någon kund förutom Martin Trenneborg på torsdagen och hon minns inte heller hur det var dagarna före det. På lördagen hade hon en kund före Martin Trenneborg. I soppåsen i hennes kök låg en förpackning Modifast vilket med utgångspunkt i hennes dagboksanteckningar borde ha varit från torsdagen. Hon kan inte säga om de fyra kondomer som låg i soppåsen i köket kom från en kund eller flera olika.

Martin Trenneborg sa till henne att de skulle på middag med kollegor och deras fruar klockan nio och att hon skulle följa med som dejt och sen skulle de sova på hans hotell. De bestämde att han skulle komma klockan 18. De hade inte sagt något om att bekräfta tiden, men han ringde mellan 12 och 14 och bekräftade. Samtidigt bestämde de att de skulle sova hos henne. Martin Trenneborg kom 18:10, uppträdde lugnt och samlat och var väldigt välklädd. Själv var hon klädd i en blå klänning, svarta strumpbyxor och trosor. Han hade med sig en liten flaska champagne, jordgubbar, en juice och en present samt betalning. De satt först i soffan och drack lite av champagnen. Omkring klockan 19-20, ville han att de skulle äta jordgubbar och ta en tupplur. Han sa att han var trött så de lade sig i sängen. De klädde inte av sig och han började mata henne med jordgubbar. Han gav några till henne och tog några själv. Hon vet inte hur många hon åt. Fram till denna stund tyckte hon att allt verkade normalt. Han sa att hon skulle lägga sig på hans bröst och efter det blev det bara svart. Det förekom inte någon sexuell aktivitet innan det blev svart. När hon tar av sig strumpyxor är hon försiktig och när hon har tagit dem av sig är de rättvända. Hon tar inte av sig sina trosor när hon går på toaletten.

Nästa minne är att hon vaknade i en bil med ett täcke runt sig och med sin hund i knät. Någon sekund eller två senare blev det svart igen tills hon vaknade i en säng i bunkern. När hon vaknade satt Martin Trenneborg bredvid henne på en stol och hon såg att han tagit på henne en eller två kanyler som hon slet bort. Hon fick panik. Det var en överklig känsla och det

kändes helt fel att vara där. Hon hade på sig ett par jeans och en rosa tröja men inga trosor. Allt kändes som en mardröm. När hon tittade upp såg hon ett plåttak med träbjälkar och allt kändes så överkligt. Hon minns att Martin Trenneborg stod framför henne och att hon kände sig väldigt trött och hängig. Hon kände sig fortfarande drogad, skakade i hela kroppen och frös väldigt mycket. Hon kände ”jättepanik” av att vara där. Martin Trenneborg sa att han hade kidnappat henne och att han tänkte ha henne där ett par år. Hon sa att det gick bara inte och att han måste släppa ut henne. På det svarade han ”nej, jag tänker ha dig här ett par år”. Det kändes väldigt hemskt och hon fick på nytt jättepanik medan han var lugn. Hon fick vid något tillfälle tag på två spikar och försökte attackera honom med dem, men det blev inte något bra försök eftersom hon fortfarande var så trött och hängig. Han tog hårt om hennes handleder och förde tillbaka henne till sängen. Han sa att om hon försökte något sådant igen skulle han kedja fast henne i sängen och bara ge henne knäckebröd att äta.

Hon tänkte att hon inte klarade att vara instängd. Allt var en enda lång mardröm. Hon var livrädd och visste inte om han skulle mörda, tortera eller våldta henne. Hon hade inte en aning om var hon var. Han berättade inte och hon är osäker på om hon frågade. Någon gång frågade han om hon ville ha några böcker att läsa. Även om hon inte läser annars sa hon att hon kunde tänka sig att läsa deckare. Han kom med tre böcker samma dag eller dagen efter. Någon gång frågade han om hon ville ha det inrett på något speciellt sätt eftersom hon skulle vara där ett par år vilket kändes helt sjukt. På måndagen eller tisdagen hade han med sig en pistol som han sa att hon kunde skjuta honom med om hon ville. Han sa också att hon skulle ha ett stinkande lik i bunkern och inte komma ut även om hon dödade honom.

Martin Trenneborg berättade väldigt detaljerat om hur bunkern var uppbyggd; att det var massa cement, betong i väggarna, att det var tre dörrar varav en bankvalvsdörr m.m. Hon vet inte om det var på söndagen eller på måndagen. Han sa att han hade byggt bunkern för att ta dit en tjej och han berättade även att han funderade på att ta dit någon ytterligare tjej. Han sa även att hon kunde skrika så mycket hon ville men att ingen skulle höra henne. När hon

ryckte loss kanylerna sa han att det inte var så bra utan att det hade varit bättre om han hade gjort det eftersom han är läkare. Han pratade svenska när hon vaknade vilket gjorde henne väldigt förvånad.

Han berättade också för henne i detalj vad som hade hänt i lägenheten på lördagkvällen. Hon uppfattade att han var öppen och ärlig. Han sa att det var 1 ml sömnmedel per jordgubbe och att det var någon juice som hon hade druckit som han hade drogat. Vidare berättade han att de hade haft sex och att han hade tagit med sig kondomen för att inte lämna något spår efter sig. Han berättade också att det hade tagit mycket längre tid att droga henne än han hade trott och att hans plan egentligen hade varit att packa hennes saker och städa lägenheten samt lämna en lapp till hyresvärden i hennes namn. Han berättade att han hade tagit på dem varsin mask för att ingen skulle känna igen dem. Sedan hade han satt henne i en rullstol och kört ut henne från lägenheten. Han sa även att det inte var meningen att hon skulle vakna i bilen. En dag i början, kanske på måndagen, kom han in i bunkern med masken på sig och hon trodde först att det var någon annan som kanske skulle rädda henne. Hon sa ”du måste hjälpa mig härifrån”, men då tog Martin Trenneborg av sig masken. Hon blev jätteledsen. Han berättade på måndagen att han skulle åka tillbaka och städa och hämta hennes saker.

På försvararens frågor har A sagt att hon inte minns om det var frågan om ett eller flera samtal på söndagen. Hon minns inte heller om de sov mellan deras samtal på söndagen. När hon vakande var omtöcknad och hon kände sig trött och hängig. Hon var antagligen drogad fortfarande. Suddigt är ett ord hon kan ha använt.

Om tiden hon vistades i bunkern har A sagt följande

Hon hade samma kläder på sig fram till onsdagen då han frågade om hon ville duscha. På måndagen upptäckte hon att hon hade diarré. Det hade hon i ungefär tre dagar. Det kändes väldigt äckligt och obehagligt att inte kunna hålla sig ren och att vara utan trosor. Hon visste inte hur hon skulle bete sig men tänkte att hon skulle vara tillmötesgående, uppträda neutralt,

svara på hans frågor och ställa lite frågor, men inte vara för trevlig så att han skulle bli kär i henne. Han sa att han ville ha henne som flickvän. Hon skulle laga mat åt dem båda och städa. Han sa att de skulle ha oskyddat sex två, tre gånger per dag och sova tillsammans varje natt. Han sa även att hon skulle ha gott om tid att lära sig laga mat. Han bad henne att skriva ned vilken mat hon ville ha och sedan köpte han det hon ville ha. Hon fördrev tiden med att läsa de böcker hon hade fått och att förbereda sig på om det skulle vara något tillfälle som hon skulle behöva försvara sig. Hon försökte hålla sig i form genom att gå fram och tillbaka, springa på stället och göra situps. Hon lirkade ut två spikar ur en bräda som hon sedan hade i jeansfickan. Hon hoppades att polisen skulle vara vid hennes lägenhet och gripa honom när han åkte till Stockholm. Om han kom tillbaka tänkte hon att chansen var liten att hon skulle hittas och att i så fall skulle hon antingen försöka döda honom eller så skulle han få döda henne. Vid två tillfällen sa han att det lilla rummet bredvid köket skulle bli ett tortyrtrum. Hon visste inte om han menade allvar.

På tisdagen eller på onsdagen sa han att han ville ta prover för att han ville ha oskyddat sex med henne och ville se att hon inte hade några könssjukdomar. Han sa han att hon själv skulle ta provet för klamydia. Han tog blodprover på henne medan hon satt i sängen och hon tog själv vaginaltestet efter muntliga instruktioner från honom. Hon fick panik och det kändes överkligt. Hon sa bl.a. att hon inte ville bli gravid. Han kom sedan med de p-piller hon brukar äta. Vid ett tillfälle sa han att om hon skulle bli gravid skulle han kunna förlösa henne i bunkern eftersom han är läkare.

Hon vet inte varifrån han har fått informationen om henne. Hon kommer inte ihåg att hon berättade dessa personliga saker för honom. Vid något tillfälle pratade han om att han ville ta dit någon mer, antingen en kändis eller en eskort, kanske från London, som skulle vara från Brasilien. Han frågade även om henne mamma var snygg och sade att han kanske skulle ta dit henne. Han sade att den andra tjejen skulle vara i det andra rummet i bunkern.

På tisdagen frågade han om hon ville ta en dusch dagen därpå. Han satte på henne handbojor och de gick in i hans hus. När hon duschade stod han vid sidan om och rakade sig. Hon hade inte handfängsel i duschen, men hon var naken vilket inte kändes bra. Han hade tidigare gett henne tandborste och tandkräm och sagt att hon skulle vara noggrann och borsta tänderna två gånger om dagen eftersom hon inte skulle få tandvård. På onsdagen ville han att hon skulle laga pytt i panna som skulle vara klar tills han kom tillbaka. Han ville även att hennes hund skulle lära sig att kissa på låda. Om hunden inte lärde sig det skulle han göra sig av med henne vilket gjorde henne jätteledsen. En gång sa han att han skulle göra julskinka av hunden.

Han frågade om de kunde sova ihop och hon kände sig tvingad till det. De la sig i sängen efter att hon hade duschat och han ville att hon skulle ta av sig kläderna, förutom trosorna. Han sa att de inte skulle ha sex för att han var så trött. Det var jättehemskt att ligga bredvid honom. Han ville att hon skulle lägga sig på hans bröst och så tog han hennes hand och la den på sin kind och halsen och bröstet och så smekte han henne på håret och kinden. Han la sig bakom henne och hon kunde känna att han hade stånd. Det var mycket obehagligt och hon hoppades att han inte skulle våldta henne. Hon kunde inte sova den natten men han sa att det skulle vara så i fortsättningen, att de skulle sova ihop. Han sa även att han var sprängkåt, men gjorde inte något försök att ha sex med henne.

Martin Trenneborg sa att hon skulle dammsuga för att det var dammigt, men efter att hon hade dammsugit i fem minuter blev det överbelastning och den lilla lampan vid sängen slocknade. Hela torsdagen fick hon gissa sig till när hon skulle gå och lägga sig och när hon skulle gå upp. Hon tänkte på att han var den enda som visste var hon var någonstans. Om det skulle hända honom någonting så skulle hon dö därinne.

Om avslutningen har A sagt följande

När han kom tillbaka på fredagen satte han sig mittemot henne och gav henne en lapp som hade suttit på hennes dörr där det stod att hon var polisanmäld som försvunnen och att de hade

bytt lås. Han sade att efter att han hittade den hade han gått runt i Tessinparken i två timmar och funderat och att han nu tänkte släppa henne. Han tog upp hennes mobil, ett par bilnycklar, en annan nyckel och hennes körkort och slängde på sängen. Sen tog han fram pistolen och hon trodde först att han skulle skjuta henne, men istället gav han den till henne och sade att hon skulle skjuta honom. Hon höll i pistolen, fick panik och började gråta jättemycket. Han sade att det var ett skott i pistolen. Hon minns inte om dörren ut var stängd eller inte men han sade att nyckeln till dörrarna låg där och att det inte behövdes någon kod. Han sade flera gånger att hon skulle skjuta honom men hon upprepade att hon inte klarade det, att hon aldrig skulle klara att skjuta en människa. Han verkade väldigt bestämd på att hon skulle skjuta honom och han sa att han inte skulle klara att sitta i fängelse. Han frågade om hon vet vad de gör med sexualförbrytare i fängelse. Han sa att han skulle få en massa stryk. Sedan sa han att han kunde köra tillbaka henne och att de kunde hitta på en story att hon följt med frivilligt till hans hus på söndagen. Hon minns inte att hon sagt att hon inte ville hem till sin födelsestad för att inte behöva berätta vad hon arbetat med.

Han tyckte att hon skulle ha den gröna väskan med pistolen på golvet framför sig i bilen om hon var rädd att han skulle hitta på något dumt. Hon ville dock inte ha den där så de lade den i bakluckan. Han sade till henne att de kunde stanna när som helst om hon ville hämta den. Efter halva vägen stannade de och åt på Burger King. Efter det körde hon tills de bytte chaufför när de närmade sig Stockholm. Han ville att hon skulle ringa sin mamma eller kompis och berätta att hon var ok. Hon kunde inte pinkoden till sin egen telefon och kunde inte få igång den. Hon hade kunnat ringa från hans telefon, men det var inget hon ville göra förrän hon var i trygghet.

Han ville att de först skulle åka förbi hennes lägenhet för att se om det hade kommit upp någon ny lapp och han ville även att hon skulle ringa numret som stod på lappen. När de inte fick svar sa han att nycklarna fanns på polisstationen och därför åkte de dit. Hon uppmanades att försöka ringa en gång till först. Han sade till henne att hon skulle verka irriterad för att de

hade bytt låset och säga att det hade orsakat henne besvär. Hon gick fram till receptionen och visade lappen och sade att hon bara hade varit hos en kompis. Sen väntade de ganska länge innan det kom en utredare. Det stämmer att Martin Trenneborg frågade om hon ville ha ett guldkors av honom, men det ville hon inte. Hon höll masken hela tiden de satt där och var mycket nervös. Hon visste inte om han skulle hämta pistolen. Först när hon kom in i rummet kände hon sig trygg. Hon bröt ihop, började gråta och berättade vad hon hade varit med om och att det fanns en pistol i bagageluckan. Hon träffade en sköterska på Södersjukhuset som hon berättade vad hon varit med om för. Sedan kom en läkare och ställde lite frågor, gjorde en gynundersökning och tog fotografier på de ställen hon hade haft kanyler.

Hon har slutat att arbeta som eskort. Det kan stämma att hon har sagt att Martin Trenneborg ville att hon skulle må så bra som möjligt medan hon var där. Det också riktigt att han inte tog några initiativ till samlag i bunkern. Hon minns att hon hade en pulsmätare på fingret.

Martin Trenneborg har berättat i huvudsak följande

Han är född i Sverige men har flyttat runt mycket och bott större delen av sin uppväxt i Florida. Han kom när han började gymnasiet och fick bra betyg utan att behöva plugga. Han skrev 2,0 på högskoleprovet, gjorde militärtjänst på Jägarregementet i Kiruna och gick på befälsskola. Han funderade på Officershögskolan men valde bort det.

Han föddes med ett missbildat urinrör vilket ledde till att han opererades efter gymnasiet. Ingreppet som borde ha varit relativt enkelt blev inte det utan han fick genomgå flera operationer. Han åkte in och ut på sjukhus och även om resultatet blev bra var det knäckande för självförtroendet för en ung person. För honom har operationen en stark koppling till brottet han begått. Han läste medicin vilket gick bra fram till dess att ett förhållande tog slut och han hamnade i en depression. Efter att ha kommit ur den tog han sin examen och efter utbytesstudier och forskning i USA började han sin AT-tjänstgöring. Han och en vän

planerade att flytta till Mora men vännen tog livet av sig vilket påverkade honom mycket. När sedan nästa förhållande tog slut tröttnade han på allt och struntade i sina planer att bli ortoped. Han ägnade sig mest åt klättring och jobbade bara tillfälligt som hyrläkare.

Han bodde ett tag på en gård i skogen i Dalarna och insåg att han tyckte att det var skönt. Han skaffade bostaden i Axeltorp där det fanns en nationalpark med stora klippblock för klättring och dessutom slapp han ha folk omkring sig. Han läste militärhistoria, började intressera sig för ”prepping” och ”survival” och läste om att förbereda sig för naturkatastrofer och krig och satte igång att bygga sitt eget skyddsrum. Bunkern av betong plankade han från en amerikansk sida på internet. Att bygga upp betongdelen av bunkern var lätt och tog endast ett och ett halvt dygn. Den delen stod klar redan år 2010. Sedan gjorde han knappt något fram till år 2014. Han berättade inte heller för någon om sina planer på ett skyddsrum, inte ens för sin bror som besökte honom flera gånger. Han tänkte nog att det skulle uppfattas som udda. Egentligen var planen att han skulle göra tre separata små sovrum med våningssängar så att den närmaste släkten skulle få plats. Det ser man om man tittar på hans planskiss.

På frågor från åklagaren har han förklarat att de anteckningar som hittats i hans dator om tre eskorter och tre ”shemales” var ett uttryck för något sorts önsketänkande från hans sida. Att det finns anteckningar om ”knullbänk” beror enbart på att han kallar bänkpress det efter ett internt skämt med en tidigare flickvän. Idén om en påle för ”pole dancing” var för att han tänkte att det kunde vara ett bra träningsredskap för den som skulle vara inspärrad.

År 2014 övergav han tankarna på ett skyddsrum och påbörjade den brottsliga planeringen. Det blev så efter ytterligare två misslyckade förhållanden och återkommande depressiva perioder. Han tyckte inte att det var någon mening att söka professionell hjälp eftersom det ändå inte ändrade någonting. Han började tänka på hur han skulle ta livet av sig och den optimala metoden för det. Han fastnade för att hänga sig och hade en färdig snara liggande i garderoben. Men planeringen att röva bort en kvinna att spärra in som flickvän blev istället

lösningen för honom. Han förstår att det verkar makabert. Han förändrade planlösningen i bunkern och började fundera på olika sätt att föra bort en person. Han kom fram till att det lindrigaste sättet är att använda läkemedel i mat eller dryck så att offret somnar. Han testade många olika sätt och lösningar och till slut fastnade han för chokladdoppade jordgubbar. Han införskaffade sedan maskerna, rullstolen, medicinen och bl.a. en sprutpump. Han beställde även en falsk holländsk legitimation. Han genomförde även en sorts ”generalrepetition” i Oslo men avbröt det hela vid jordgubbarna.

Han tog kontakt med A den 10 september från ett kontantkort han skaffat för detta ändamål. Han tyckte att A:s annons visade en sorts finesse och att det var tydligt att hon hade tänkt till. Han ringde henne innan han klev på tåget i Hässleholm och bestämde en tvåtimmarsträff samma dag klockan 16.30. Han använde inte sitt eget namn och pratade engelska. Han duschade när han kom dit eftersom han hade åkt tåg och han hade med sig en egen handduk i sin gröna ryggsäck. Det visade sig att A hade en liten hund vilket han inte räknat med. Efter ett kortare förspel i soffan hade de sex i sängen med kondom. Under samlaget gick A ifrån en kort stund och såg till hunden och hämtade vatten att dricka. De använde endast en kondom som var hennes. De fanns till hands bredvid sängen. Efteråt när A tittade till hunden i köket passade han på att lägga kondomen, en pappersbit och kondomfodralet i en plastpåse som han hade med sig i ryggsäcken samtidigt som han tog fram nya underkläder. Han ville inte lämna spår efter sig. Även om det var långsökt tänkte han att kondomen skulle kunna leda till honom under en eventuell polisutredning t.ex. via PKU-registret som alla svenskar födda efter visst år finns med i. Hans primära fokus var inte att ha sex med A på torsdagen utan att rekognosera inför bortförandet vilket bör förklara att han inte har exakta minnen av exakt hurdan sex de hade eller vad A hade på sig m.m.

Innan han gick frågade han om hon kunde tänka sig att följa med som middagssällskap på lördagen och så blev också bestämt. Han tog sedan tåget hem till Skåne och på fredagen förberedde han allt förutom jordgubbarna som han gjorde i ordning på lördagen. Han tog med

sig champagne, juice med flunitrazepam och jordgubbarna i en kylväska och all övrig utrustning hade han packat i en kabinväska. Han packade allt i hallen där han hade lagt plastpåsen som han hade haft med sig som destruktionspåse på torsdagen. Under tiden han var hemma mellan torsdag natt och lördag morgon låg påsen på hans fönsterbräda, tillsammans med allt annat som skulle med som bilplåtar, ”burner phone” m.m. Han tänkte inte aktivt på att kondomen låg i påsen men hans tanke med en destruktionspåse var att han skulle elda upp innehållet i sin kamin senare.

Han bytte registreringsplåtar i Solna innan han for igenom biltullarna, för att inte fastna på bild. Han tankade och tvättade bilen så att inte någon skulle lägga märke till att registreringsplåtarna var renare än bilen. Han duschade på ett klättercenter och bytte om till kostym och anlände sedan till lägenheten kvart över sex. Under bilresan upp hade han ringt och bekräftat mötet och samtidigt ändrat planerna till att de skulle sova i hennes bostad eftersom han kommit fram till att han skulle ta med sig hunden som ett sällskap till A i bunkern.

De satte sig först i soffan och drack lite champagne och efter en stund sa han att de skulle kunna äta jordgubbarna i sängen och vila en stund. Han tog av sig kavajen och byxorna och hon tog av sig sin klänning. Hon hade på sig svarta strumpbyxor och svarta trosor. Han matade henne med de preparerade jordgubbarna och hon åt vissa av dem själv. Hon satte lite senare på sig en svart kofta för att hon blev kall. Hon somnade långsamt in. Någon gång mellan åtta och nio sov hon, d.v.s. hon var sovande men väckbar och vaknade också vid flera tillfällen, bl.a. av hunden som ville leka. Bedövningskrämen som han hade applicerat behövde ca en timme för att verka. I det här skedet funderade han på allvar på vad han höll på med och att det fortfarande var möjligt att retirera och packa ihop och dra. I så fall skulle A ha fått betalt för att sova några timmar och det hade hon nog kunnat leva med. Han stod länge och tänkte på om han skulle sätta venkatetern eller inte eftersom han uppfattade det som en ”point of no return”. Alternativet till att avbryta var sämre för honom eftersom det skulle innebära

att han skulle åka hem och hänga sig. A började dessutom vakna till och undrade vad som pågick, men lyckligtvis hade han den förpreparerade juicen som han gav henne att dricka när hon vaknade och var törstig. Efter det somnade hon gradvis in igen. Hans ursprungliga plan var att vara därifrån redan vid 21-tiden men allt blev försenat. Bl.a. stod han och räknade flödet av människor som rörde sig utanför. Vid midnatt hade flödet avstannat och han fortsatte enligt sin plan. Han började med att försöka sätta nålen i A:s handrygg men hon var för smal och han tog istället venen i högerarmen. Han hade förberett båda ställena med bedövningskräm. A var vaken och tyckte allt var spännande och roligt. Hon uppträdde ungefär som en berusad person uppträder. Hon drog åt sig armen för att titta innan han hunnit skruva åt korken och därför hamnade lite blod på sängkläderna. Det var inte för att han var oaktsam. Eftersom hon endast hade trosor, strumpbyxor och kofta behövde hon få andra kläder på sig inför resan. Hon gick på toaletten själv och kissade och tog då av sig trosorna som han tror att hon lade i någon tvättkorg. Han är dock inte helt säker på att hon hade trosor under strumpbyxorna. Hans minne är överhuvudtaget inte så bra när det gäller hennes kläder och vilken färg de hade eftersom allt det var mycket perifera och helt irrelevanta detaljer för hans del. Hon fick sedan på sig jeans och tröja från hennes garderob eller väska och han satte även på henne stödstrumpor vilket hon hjälpte till med. Han satte på henne en blöja för resan när hon stod upp. Hon fick på sig ett par skor och sedan satte hon sig i rullstolen efter att han sagt något om att de skulle ut och åka. Det var inte nödvändigt att sätta på maskerna eftersom det var så lite folk i rörelse. Han skyndade han sig att hämta hunden, sin väska och sängkläderna i lägenheten. Han hade tänkt hinna packa ihop allt i lägenheten men visste samtidigt att han skulle fara tillbaka till Stockholm redan på torsdagen för att gå på konsert med sin bror. Det var dessutom sent och han hade en lång väg att köra. Det enda han var noga med att ta med var hennes telefon som han stängde av för att den inte skulle gå att spåra.

De hade inget sexuellt umgänge under lördagen och det ingick inte heller i hans plan. De kom iväg vid 01:00 och när A vaknade till under färden så injicerade han små mängder av midazolam med ca 0,5 till 1 ml per timme. Han hade testat på sig själv många gånger tidigare

och när man doserar på det sättet är det minst risk med överdosering. Han övervakade A med en pulsoximeter för att kontrollera pulsen och syresättning och han hade hela tiden tillgång till motmedlet. Två gånger stannade han till på vägen för att sova en kort stund. Sista delen av resan pratade de lite grann men A var fortfarande förvirrad när de anlände till gården vid 8-9 - tiden på morgonen. När de kom fram frågade hon lite om middagen och hon trodde också att hon befann sig i San Diego. Han hjälpte henne in i bunkern där han tog av henne blöjan. Han ville inte gå därifrån utan att ha sett att hon mådde bra så de pratade lite om hennes familj och jobb. Han ställde frågor och skrev ner en del av det hon berättade innan han gick och la sig. Han sov några timmer efter att hon hade fått mat och när han sedan gick in till henne igen anföll hon honom med träskruvar som hon hade hittat.

Efter att ha sovit var hon snarast mer förvirrad och hon mindes inte så mycket av vad som hade hänt de senaste timmarna så han fick förklara händelse-förloppet från början till slut. I detta skede mindes hon inte ens att de hade träffats på torsdagen och han förklarade i detalj vad som hade hänt från torsdagen. Han gick igenom allt från A till Ö. Hon blev förstörd ledsen och grät några minuter. Han insåg att var en surrealistisk känsla och ville släppa ut henne men det gjorde han inte. Det stämmer att han sa till henne att han skulle ha henne där och han kan ha sagt att det skulle vara under en lång tid. Hon kände säkert panik men hon uppträdde inte på det sättet. Han berättade för henne i detalj om hur han hade byggt bunkern och de förde flera samtal under dagen. Han ville vara helt ”transparent” och berätta allt för henne som han gör med sina patienter.

Om tiden A var inspärrad i bunkern har Martin Trenneborg vidare berättat följande

I samband med att hon frågade vad de övriga rummen skulle användas till undrade hon om han hade tänkt ta dit någon mer och då sa han att han hade haft sådana tankar tidigare. I detta sammanhang sa han också att det inte direkt var hennes mamma han tänkte på. Det var A som föreslog att han skulle ta dit en kändis. Han tyckte dock inte att det behövdes någon mer person eftersom hon hade fått med sin hund. A var orolig att han skulle skada både henne och

hunden men han har aldrig ens tänkt den tanken. Det stämmer inte att han sagt att han skulle kedja fast henne eller att han skulle göra julsinka av hunden. Han nämnde knäckebröd när hon hade försökt sticka ihjäl honom med skruvarna eftersom det faktiskt var det enda som fanns att äta i bunkern då. Det stämmer inte att han har sagt att hon hade på sig masken när han förde henne från bostaden.

När han lämnade över pistolen på söndagen verkade hon inte rädd utan såg nästan lättad ut. Han lämnade över den dels för sin egen skull och dels för hennes skull. Han hade sagt till henne ett stort antal gånger att han inte tänkte skada henne och att ge henne pistolen var ett slags bevis på detta. Han tänkte att hon skulle känna sig tryggare samtidigt som det var ett test. Om hon hade tryckt av hade han fått vara mer försiktig framöver. Hon bestämde sig efter en stund för att hon inte behövde pistolen och lämnade tillbaka den.

Han tog på sig masken med skägg någon gång på söndag eftermiddag eller kväll för att de hade pratat om den och hon verkade tro att det var någon slags halloween- mask så han tänkte att det var lika bra att visa den. Hon fick skriva ned vad hon ville ha och så skaffade han detta. Han skrev ut de p-piller hon ville ha just dem och hon fick deckare för att hon bad om det. Han frågade henne många gånger om hon ville ta de prover som han föreslog och hon verkade uppriktigt nyfiken och intresserad av resultatet. Han tvingade henne inte till det på något sätt. Han tvingade henne inte heller till att laga mat eller dammsuga, det var ju hon som skulle bo där. Däremot tyckte han att det var bättre att han koncentrerade sig på att färdigställa det som inte var klart, som att installera varmvattenberedare, än att lägga tid på att laga mat till henne.

Det stämmer att han sa till henne att han ville ha samlag med henne. Han ville att hon skulle vara hans flickvän men han tänkte aldrig tvinga henne till något som hon inte ville. Han sa också hundra gånger under dagarna att han inte tänkte slå henne, skada henne eller våldta henne. Han åkte till sitt arbete måndag till onsdag medan A var i bunkern. Det var inte någon reell risk att det skulle börja brinna eftersom bunkern är brandisolerad. De pratade varje dag

om hur hon skulle sköta hygien. Eftersom hon inte var intresserad av primitiva metoder med en balja så blev det så att hon fick komma in i hans hus och duscha på onsdagen trots att han tyckte att det var riskfyllt. Han satte på henne en handboja och den andra på sig själv när de gick från bunkern till hans hus.

Att de sov tillsammans på onsdagen var mycket riktigt på hans initiativ men han sa också att hon fick sparka ut honom om hon ville. Han visste att A hade ett egendomligt förhållande till män och tänkte att de kanske kunde råda bot på det genom att bara sova ihop. Det blev dock mer intimt än han tänkt sig och det är sant att han var sexuellt upphetsad.

Om avslutningen

Det var bestämt sedan nästan ett år att han skulle på konsert med sin bror på torsdagen. När han for till Stockholm hade A skrivit på en lapp vad han skulle ta med sig från hennes lägenhet. När han hittade anslaget på hennes dörr var det ”droppen som fick bägaren att rinna över” och han bestämde sig för att avsluta det hela. Han hade god lust att åka tillbaka till Skåne direkt men valde ändå att gå på konserten med sin bror eftersom det skulle bli sista gången han träffade honom. När han kom tillbaka till gården öppnade han dörrarna, återlämnade hennes saker och överlämnade pistolen. Han sa inte att pistolen inte var riktig för då hade det ju inte varit någon vits. Avsikten var att skapa en känsla av trygghet hos henne. Han hade hoppats att hon skulle ta hans bil så att han sedan hade kunnat ta livet av sig. Hon ville inte köra och därför blev det så att de åkte tillsammans. I bilen pratade de om att hitta på en story om att hon hade följt med honom frivilligt. Han hade uppfattningen att hon inte var intresserad av att berätta hur de hade träffats.

De fick inte tag i nycklarna och det kändes inte schysst att bara släppa av henne vid midnatt utanför en lägenhet som hon inte kunde komma in i så han följde med till polisstationen istället för att bara åka och göra det han tänkt. Hon räddade faktiskt hans liv genom att vilja

att han skulle följa med till polisen. Han kände sig helt likgiltig för vad hon skulle säga till polisen med tanke på hur han hade ställt till det för henne.

När de var i Axeltorp hade han tömt och sorterat skräpet i plastpåsen. Han plockade bl.a. ur en sax med svarta handtag som han hade haft med eftersom han inte skulle elda upp den. Han lät påsen med skräpet stå på golvet framför kaminen till nästa gång han skulle elda. Det tar några timmar innan det blir tillräckligt varmt för att elda den här typen av skräp och vädret var inte särskilt kallt så han eldade inte alls. Bredvid påsen stod en annan tallrik med skräp från provtagningen som också skulle brännas.

Vittnet Tom Palmstierna

Tom Palmstierna har hörts som sakkunnigt vittne. Han är specialist i allmän psykiatri med inriktning på beroendesjukdomar och har arbetat med missbruk av bensodiazepiner och följt forskningen kring dessa preparat under lång tid.

Han har i sammanfattning berättat följande om bensodiazepiner. Läkemedlen gör att man blir sömning, mindre orolig och avspänd i musklerna. Om man ruskar liv i någon som har fått en normal dos, sovit ett tag och fortfarande har substansen kvar i kroppen kan personen uppföra sig ganska normalt; gå, stå, prata och göra ganska komplicerade saker som att köra bil. Det kan hända att man gör detta utan att vara medveten om det. Detta kallas automatism, d.v.s. att man utför handlingar utan att vara medveten om dem eller vilja utföra dem. Automatismer kommer man oftast inte ihåg, möjligen fragmentariskt. För så många som 80 % av de som tar en normaldos av flunitrazepam påverkas minnet. Man kan säga att minnesbandspelaren är avstängd. Däremot bör de minnen som man har efter att man har vaknat upp naturligt vara riktiga. En normaldos är 1 mg medan 3 mg är betydligt mer än en normal insomningsdos. Bensodiazepiner kan också användas som narkosmedel. Tillför man ytterligare innan den första dosen gått ur kroppen får man en ackumulation och upprepas detta flera gånger kommer personen så småningom att få ett sänkt medvetande och bli väldigt svårväckt.

TINGSRÄTTENS BEDÖMNING

Angående bunkern

Martin Trenneborg har under förhöret benämnt byggnationen som en bunker även om han också velat kalla utrymmet där A varit inspärrad för en lägenhet eller lägenhetsliknande. Tingsrätten som hållit syn på platsen anser att bunker är ett ord som passar bra för att beskriva den byggnation som Martin Trenneborg har uppfört innanför ytterväggarna på det som från utsidan ser ut att vara en vanlig förråds-byggnad. Tingsrätten har på plats blivit förevisad utrymmet i bunkern där A var instängd från söndag morgon till fredag eftermiddag och fått förklarat hur kraftigt isolerad bunkern är med frigolitblock fyllda med cement och lager av gipsskivor. Tingsrätten har även fått se dörrarnas placering, den så kallade slussen och de kraftfulla lås som dörrarna är försedda med. Vidare har tingsrätten sett det utrymme som benämnts rastgården och hur man tar sig ut på denna. Invändigt kan byggnaden närmast beskrivas som en byggarbetsplats. Det var dammigt med mycket byggmaterial och delar som var endast halvfärdiga. Däremot framgick att bunkern var färdigställd i så måtto att det var möjligt att låsa in en eller flera personer. Den beskrivning som framgår av det tekniska protokollet med bifogade bilder stämmer väl överens med vad som kunde iakttas på plats, även om känslan av starkt obehag och instängdhet blev mer påtaglig vid synen.

Hur länge har den brottsliga planeringen pågått?

Tingsrättens bedömning är att det är utrett att planeringen påbörjades år 2014.

I stora delar har Martin Trenneborg inte haft några invändningar mot gärningsbeskrivningen och det som åklagaren har lagt honom till last beträffande planeringen av brottet. Åklagarna har åberopat viss skriftlig bevisning i form av textfiler och nedladdade broschyrer som funnits på Martin Trenneborgs dator till stöd för att han redan år 2010 planerade för ett bortförande av en eller flera personer. Vissa av de åberopade filerna är skapade år 2012. I katalogen AA

Master Plan finn några filer som avser byggnationen av bunkern bl.a. *Tätskikt badrum* och *Ventilation* som är skapade redan år 2012. I beräkningar om ventilation är antecknat att den utgår från 7 personer preciserat till ”3 escorts, 3 shemales, jag” vilket tillsammans med namnet på katalogen talar för att planeringen av brottet påbörjades redan då och inte år 2014 som Martin Trenneborg själv har hävdad. Samtidigt är de filer som uppenbart avser planering av ett bortförande framförallt textfilerna *Läkemedel* och *Packlista Norge* skapade först i slutet av år 2014. Dessa innehåller anteckningar om dosering av flunitrazepam i jordgubbar respektive detaljerade anteckningar om vad som ska medföras vid ett bortförande genom nedsövning som stämmer mycket väl med tillvägagångssättet vid bortförandet av A. Även anteckningen om sovrumsmöblering i bunkern i textfilen *Sovrum* ger stöd för att den detaljerade planeringen påbörjades 2014.

Martin Trenneborg har för sin del hävdad att han endast har avsett att ha en person inspärrad och att anteckningar om ”shemales” och ”escorts” handlar om önsketänkande och att hans ursprungliga planering avsåg ett skyddsrum för sin närmaste familj.

Tingsrätten anser inte att det utifrån den åberopade bevisningen kan dras några säkra slutsatser om att Martin Trenneborg påbörjade den brottsliga planeringen redan år 2010 eller att han avsåg att spärra in fler personer än en. Visserligen är hans anteckningar och det faktum att han inte förrän vid tingsrättsförhandlingen nämnt att hans ursprungliga plan var att bygga ett skyddsrum bestickande men kan inte mot hans bestridande få någon avgörande betydelse. Enbart med detta som stöd är inte utrett att han avsett att spärra in mer än människa eller att han påbörjade planeringen av ett bortförande före år 2014.

Trovärdighet och tillförlitlighet av berättelserna

Tingsrätten anser att A har en mycket högre trovärdighet än Martin Trenneborg men att vissa av hennes uppgifter ändå måste värderas med försiktighet på grund av att hon varit drogad. Skälen för detta är följande.

A:s berättelse

A har lämnat en återhållsam berättelse. Hon har varit noga med att tala om när hon inte minns och vad hon är säker på. Hon har inte gett intryck av att vilja överdriva sin berättelse eller komma med oriktiga uppgifter. Hon har visat starka känslor genom att falla i gråt och hon har ibland haft svårt att sätta ord på sina känslor om det inträffade. Hon har ofta upprepat orden panik och mardröm för att beskriva hur hon har upplevt det hon tyckt varit särskilt skrämmande. Även om hennes berättelse i några avseenden inte innehåller alltför många nyanser eller detaljer anser tingsrätten att det hon berättar ger ett starkt intryck av att vara självupplevt och sanningsenligt. Hon är enligt tingsrättens mening mycket trovärdig och det har inte kommit fram något som tyder på att hon skulle hitta på något som hon inte har varit med om.

När det sedan gäller frågan om hennes uppgifter också i alla delar är tillförlitliga måste bedömningen ta sin utgångspunkt i att hon delvis haft begränsade möjligheter att minnas allt. Särskild betydelse har det faktum att det genom utredningen är klarlagt att hon har tillförts flunitrazepam, i vad som klart överstiger en normaldos, och sedan även midazolam flera gånger under natten mellan den 12 och 13 september. Detta har påverkat hennes möjligheter att minnas vad som hänt efter det att hon fått i sig läkemedlet och fram till uppvaknandet i bunkern på söndagen. Av förhöret med det sakkunniga vittnet Tom Palmstierna har det framgått att det är svårt att göra några säkra uttalanden om hur denna typ av läkemedel påverkar en viss persons minnesförmåga eftersom det finns osäkra variabler beroende på

mängd och hur snabbt läkemedlet bryts ner hos den enskilde. Han har förklarat att det inte är ovanligt med s.k. anterograd amnesi, d.v.s. att minnet av vad som inträffat efter att man tillförts läkemedlet och fram till att man vaknar upp av sig själv efter att ha sovit klart kan påverkas av de aktuella läkemedlen. Samtidigt har han sagt att utgångspunkten är att det man faktiskt kommer ihåg bör vara korrekta minnen. Han har även berättat att det inte helt sällan förekommer att man kan röra sig, gå och prata utan att man minns detta efteråt i en form av automatiskt beteende, s.k. automatismer.

Åklagarna har åberopat anteckningar som Martin Trenneborg gjort om A där han antecknat en rad detaljer om A som han inte har kunnat få reda på annat sätt än genom att A berättat det för honom. Med stöd häri är utrett att A har varit vaken och fört samtal med Martin Trenneborg utan att hon minns något av detta efteråt. Detta ger ett starkt stöd för att hon inte minns allt som inträffat efter att hon kommit till bunkern eller vad som då sades. Hon har för egen del berättat att det var suddigt och att hon kände sig hängig och trött i början av vistelsen i bunkern. Till det kan läggas att det var ett mycket chockartat och skrämmande uppvaknade som hon var med om. Dessa omständigheter gör att det inte går att bortse från att hon kan ha misstolkat något som sades eller inträffade under den första tiden i bunkern då hon alltså var påverkad. Det går inte heller att bortse från att hon utan att minnas det efteråt kan ha rört sig och t.ex. gått omkring i bostaden, så som Martin Trenneborg har påstått, efter att han gav henne flunitrazepam. Bortsett från dessa felkällor bedömer tingsrätten att det saknas skäl att inte fästa tilltro till hennes uppgifter.

Martin Trenneborgs berättelse

Martin Trenneborg har lämnat en oerhört detaljerad berättelse och han har varit väldigt noga med att få lämna en fullständig redogörelse om allt som rör konstruktionen av bunkern, hur han gick till väga vid sin planering och hela händelseförloppet. Han har varit nästan överdrivet fokuserad på detaljer och hur han har tänkt på allt. Samtidigt har han varit mycket återhållsam med att ens närma sig frågor kring hur han tänkt och resonerat kring ett

bortförande av en främmande kvinna som lösningen på hans psykiska mående. Han har även velat tona ned det han har utsatt A för samtidigt som han inte har velat säga att hon skulle ljuga. Hans berättelse är i delar sådan att den måste uppfattas som tillrättalagd och innehållande en hel del bortförklaringar. Förklaringen kan finnas i hans psykiska mående och ett behov av att slippa konfronteras med det han gjort eller så kan det bero på en medveten strategi att endast erkänna det han är motbevisad om. Vid bedömningen av Martin Trenneborgs berättelse anser tingsrätten att han inte alls är trovärdig på samma sätt som A.

Ska Martin Trenneborg dömas för människorov?

Tingsrätten har kommit fram till att samtliga rekvisit för människorov är uppfyllda och att syftet med bortförandet och inspärrandet av A har varit att skada henne och tvinga henne till tjänst som flickvän och sexpartner. Människorovet har upphört då han släppt henne fri på gården i Skåne. Brottet ska inte bedömas som mindre grovt.

Av den omfattande skriftliga bevisningen tillsammans med A:s berättelse och Martin Trenneborgs erkännande är det klarlagt att Martin Trenneborg har försatt A i sederat, sömn eller sömnlignande tillstånd genom att utan hennes kännedom eller medgivande ge henne läkemedlen flunitrazepam och midazolam varefter han bemäktigat sig henne, fört bort henne en lång sträcka i sin bil och sedan spärrat in henne i bunkern han byggt för ändamålet. Han har gjort detta på det sätt, på de platser och med de hjälpmedel som har angetts i gärningsbeskrivningen med det enda undantaget att det inte har använts någon sprutpump då han tillfört A midazolam under transporten ner till Skåne.

Syfte att skada och/eller tvinga till tjänst

Åklagarna har påstått att syftet med bortförandet och inspärrandet av A var att skada henne till liv eller hälsa och tvinga henne till tjänst. Försvaret har invänt att gärningsbeskrivningen inte

är tillräckligt preciserad när det gäller på vilket sätt Martin Trenneborg har haft ett syfte att skada A till liv eller hälsa och tvinga henne till tjänst.

Åklagaren har i sitt påstående närmare angett att Martin Trenneborgs avsikt var att hålla A inspärrad i flera år och att han också avsåg att ha oskyddat samlag med henne. Det har även påståtts att han tagit blodprover på A och förmått henne att ta vaginalprover på sig själv. A har berättat att Martin Trenneborg har fällt uttalanden med just denna innebörd och Martin Trenneborg har under sitt förhör medgett att det var hans avsikt att hålla A inspärrad under en längre tid, även om han för sin del menat att han avsåg att vänta med att ha sex tills hon gick med på det av fri vilja. A har sagt att hon aldrig skulle ha vågat svara nej om Martin Trenneborg hade frågat henne om sex och att hon inte vågade annat än att medverka till provtagningen trots att hon upplevde den som hemsk. Hon har berättat att hon inte heller vågade säga nej till att sova tillsammans med honom. Martin Trenneborg, som har förklarat att hans syfte med bortförandet och inspärrandet av A var att skaffa sig en flickvän, måste ha insett att det aldrig kunde vara eller bli fråga om någon som helst frivillighet från hennes sida så länge som frihetsberövandet pågick, vare sig det gällde att ta prover eller att i framtiden ha sex med honom.

Att bemäktiga sig och sedan tänka sig att hålla en person inspärrad under en längre tid i en bunker utan fönster och utan möjlighet till någon kontakt med yttvärlden är enligt tingsrättens mening redan i sig tillräckligt för att syftet att orsaka skada till liv eller hälsa är uppfyllt. Det är inte heller möjligt att det under sådana förhållanden skulle kunna vara eller bli frågan om en ömsesidig relation som Martin Trenneborg velat mena. Martin Trenneborg har därmed, vilket redan genom hans egna uppgifter är klarlagt, genomfört frihetsberövandet även i syfte att tvinga A till tjänst som flickvän och som framtida sexpartner. Martin Trenneborg har varit fullt införstådd med detta.

Förhållandena då A hölls inspärrad i bunkern

Av A:s berättelse har framgått att Martin Trenneborg sagt att han skulle kedja fast henne och ge henne enbart knäckebröd om hon försökte rymma. Hon har även berättat att han har hotat henne att göra sig av med hunden om den inte lärde sig att gå på lådan samt att han kanske skulle göra julskinka av den. A har också berättat om att Martin Trenneborg pratat om att ta dit hennes mamma, nämnt att det lilla utrymmet skulle bli en tortyrkammare samt vid ett tillfälle kommit in med masken på sig vilket hon upplevt som mycket obehagligt. Ingenting tyder på att A skulle hitta på något av dessa uttalanden eller ageranden. De är till sin innebörd dessutom specifika uttalanden vilket talar emot att hon skulle ha missförstått något av dessa uttalanden. De förklaringar Martin Trenneborg har lämnat ger ett starkt intryck av att vara efterhandskonstruktioner. Sammantaget är uttalandena sådana att de framkallat rädsla, obehag och osäkerhet hos A om vad hon skulle förvänta sig av Martin Trenneborg. Hans sätt att berätta hur bunkern var uppbyggd och hur bortförandet gick till och att hela tiden lugnt säga till henne att han skulle hålla henne inspärrad ett par år gjorde att hon insåg att det fanns en klar risk för att hon skulle bli kvar i bunkern under en lång tid. Något som varit hans avsikt. Hon har tvingats inse att det inte fanns någon som skulle kunna rädda henne och att hon var helt utlämnad åt Martin Trenneborg. Även hans uttalanden om att hon hade god tid att lära sig laga mat och att hon skulle borsta sina tänder noga har gett henne skäl att tro att hon skulle stanna länge. Samtidigt finns uppgifter som talar för att Martin Trenneborg i viss mån ville göra det något så när drägligt för A genom att han frågade vilket mat och vilka böcker hon önskade sig. Hanterandet av pistolen har också uppfattats som mycket skrämmande för A även om Martin Trenneborgs förklaring, låt vara att den är udda, om att han tänkte att A skulle känna sig säkrare med den, får visst stöd av det A berättat om vad han sa då han lämnade den till henne.

Sammanfattningsvis är det genom A:s uppgifter visat att Martin Trenneborg fällt uttalanden och utfört den provtagning som åklagaren har påstått, med undantag för att den uppgift som

Martin Trenneborg lämnat om att identiteten han använde för att lämna in prover från A avsåg en tidigare patient och alltså inte är en uppiktad person. Hans uppgifter i den delen är inte motbevisade.

Avslutningen av människorovet

Martin Trenneborgs inställning är att han befriade A på fredagen så snart han återvände från Stockholm. A:s berättelse motsäger inte detta utan hon har bekräftat att han genast lämnade över hennes ägodelar när han kom in i bunkern. Även det hon har berättat om pistolen, resan tillbaka till Stockholm då de stannade och åt hamburgare, att hon körde en del av vägen och att hon hade tillgång till sin telefon stämmer med vad Martin Trenneborg har berättat.

Samtidigt finns inte något skäl att betvivla att A inte kände sig trygg förrän hon kom in i förhørsrummet och dörren stängdes bakom henne. Detta ändrar dock inte det faktum att hon hade kunnat påkalla hjälp tidigare om hon hade velat. Även Christian Baarsens iakttagelser att A uppträdde lugnt och lite känslokallt under väntetiden på polisstationen ger stöd för Martin Trenneborgs inställning att frihetsberövandet då inte längre pågick. Tingsrätten anser att Martin Trenneborgs uppgift om att frihetsberövandet upphörde på eftermiddagen på fredagen inte är motbevisad av åklagarna.

Sammanfattning människorov

Sammanfattningsvis är rekvisiten för människorov uppfyllda. Det har varit frågan om ett mycket välplanerat bortförande av A där Martin Trenneborg har utnyttjat att han är läkare samtidigt som han har visat stor likgiltighet för A:s person och utsatt henne för allvarlig fara under nedsövningen och då han lämnade henne inlåst i bunkern utan att någon kände till var hon fanns. Syfte var att A hålla henne inspärrad under lång tid och helt avskärma henne från resten av världen för att uppfylla hans önskningar om att få ha sex med henne i framtiden. Han har därtill gjort uttalanden som har förstärkt hennes rädsla och utsatthet.

Ska Martin Trenneborg dömas även för grov våldtäkt?

Tingsrättens bedömning är att bevisningen inte räcker för att det ska anses bortom rimligt tvivel visat att Martin Trenneborg har genomfört ett samlag med A då hon varit försatt i ett hjälplöst tillstånd. Skälen för detta är följande.

A har inte några minnesbilder alls från det att hon påklädd la sig i sängen tillsammans med Martin Trenneborg till dess att hon vaknade i bunkern, med undantag för ett par sekunders vakenhet i bilen. Hon har berättat att Martin Trenneborg vid ett samtal som enligt henne ägde rum på söndagen eller måndagen sa till henne att de hade sex efter att han hade drogat henne och att han tog med sig kondomen för att undanröja bevis.

Till stöd för åtalet har åberopats vad A uppgett att Martin Trenneborg berättat för henne samt viss teknisk utredning. Av den tekniska utredningen framgår att en använd kondom med DNA från både Martin Trenneborg och A samt ett kondomfodral fanns bland det skräp som Martin Trenneborg hade med sig från Stockholm tillsammans med bl.a. jordgubbstallriken. Därtill kommer de omständigheterna att A saknade trosor under jeansen då hon vaknade i Axeltorp och att hennes strumpbyxor har hittat vrängda ut och in på golvet i hennes lägenhet.

A har flera gånger fått frågan om hon är säker på att Martin Trenneborg berättade för henne att de hade sex på lördagen. Hon har upprepat att hon är säker på att han sa så i samband med att han i detalj berättade om allt som hade hänt. Hon har dock inte kunnat säga något mer precist än att han sagt att ”de hade sex”, ingenting om vad för sorts sex eller några andra detaljer kring detta. Det saknas skäl att betvivla att A minns att Martin Trenneborg sagt att de haft sex. Frågan är om det är en tillförlitlig uppgift eller om det kan vara så att Martin Trenneborg syftade på vad som hänt på torsdagen då de ostridigt hade sex med kondom.

Martin Trenneborg har berättat att han och A hade flera samtal under söndagen då han berättade hela händelseförloppet för henne. Han har betonat att han ville vara helt transparent och därför berättade allt som hade hänt från torsdag till söndag. Han har vidare sagt att A först trodde att hon var i San Diego, vilket tror kan ha berott på att han hade pratat engelska. Han har även sagt att hon till att börja med inte kom ihåg att de hade träffats på torsdagen och att han av detta skäl även berättade vad som hade hänt under torsdagen. Han menar att han hela tiden pratade om torsdagen då han berättade att de hade haft sex och att han då tagit med sig kondomen för att inte lämna bevis.

Martin Trenneborg har hela tiden förnekat att han skulle ha genomfört ett samlag med A då hon var nedsövd. Han har upprepat att han hade helt andra saker på sin checklista och ett helt annat fokus vid den aktuella tidpunkten. Att genomföra planen krävde hela hans uppmärksamhet och var det han prioriterade. Denna uppgift är i sig inte orimlig, särskilt inte med tanke på hans i förväg genomtänkta och detaljerade planering av bortförandet. Han har vidare förklarat att han använde samma skrappåse både på torsdagen och på lördagen vilket inte heller är orimligt, även om det kan tyckas något konstigt att påsen följde med till Stockholm på lördagen.

Mot bakgrund av vad som tidigare har sagts beträffande A:s berättelse; att hon under de första timmarna efter den långvariga nedsövningen kan ha haft vissa svårigheter att minnas exakt vad som inträffat och att hon därtill var chockad av att vakna i bunkern kan det inte uteslutas att hon kan ha missförstått vad Martin Trenneborg sa. Det har framgått att hon har fört samtal med Martin Trenneborg och berättat en hel del privata uppgifter om sig själv, vilket hon i efterhand inte har något minne av. Hon har även bekräftat att det var suddigt den första tiden i bunkern. Det är därmed mycket som talar för att hon drabbats av anterograd amnesi och att vissa minnen från den första tiden i bunkern inte är helt tillförlitliga.

Martin Trenneborg har berättat att A i sin lägenhet själv klädde av sig sina kläder och att hon gick på toaletten, bytte om till jeans och tröja med viss hjälp från honom och att hon eventuellt la sina trosor i en tvättkorg eller liknade. Hans uppgifter i denna del om att A delvis var vaken stämmer med det förhållandet att hon drack juicen, vilket hon inte minns trots att det måste ha hänt. Det är därmed inte omöjligt att hon i sitt drogade tillstånd kan ha tagit av sig sina kläder och strumpbyxor och då möjligen på ett slarvigare sätt än hon brukar. Tom Palmstierna har berättat att sådana automatismer inte är ovanliga om man blir väckt efter att man tagit aktuella läkemedel. Av detta följer att det som Martin Trenneborg har sagt om att A själv klädde av sig inte har motbevisats utan måste godtas.

Att kondomen med det helt öppnade fodralet har hittats ovanpå jordgubbstallriken tillsammans med skräp från nedsövningen är ett indicium som talar för att Martin Trenneborg genomförde ett samlag med A på lördagen. Det är av den tekniska utredningen klargjort att kondomen kommer från ett paket som funnits i A:s byrå och dessutom är det utrett att fodralet är rivet helt itu, vilket inte är det sätt som A normalt förberett kondomer när hon arbetat. På den punkten har hon varit mycket tydlig. Detta talar för att kondomen har öppnats av Martin Trenneborg på lördagen. I samma riktning pekar i viss mån det förhållandet att bokningen på torsdagen var två timmar lång, vilket enligt A innebär att det kan ha varit två samlag och alltså två kondomer som Martin Trenneborg i så fall skulle tagit med sig därifrån. A minns emellertid inte om det förekom ett eller två samlag och det har inte heller hittats någon eller några kondomer i lägenheten med DNA från Martin Trenneborg. Detta talar närmast emot åklagarnas slutsats att kondomen måste varit från lördagen. Soppåsen i köket torde nämligen inte ha tömts efter det att han var där på torsdagen. Martin Trenneborg har beskrivit att han tömde allt skräp från torsdagen och lördagen på tallriken då han bl.a. sorterade ut en sax efter att han kommit tillbaka till Axeltorp på söndagen. Hans uppgift kan mycket väl vara riktig. Sammantaget talar vissa omständigheter för medan andra talar emot att en kondom kommit till användning på lördagen.

Martin Trenneborg har lämnat förklaringar till de omständigheter som åklagaren åberopat till stöd för åtalet. Förklaringarna är inte sådana att de kan lämnas utan avseende och de är inte motbevisade av åklagarna. Bevisningen når därmed inte upp till den nivå som krävs för att det ska vara bortom rimligt tvivel visat att det förekommit ett samlag mellan A och Martin Trenneborg på lördagen. Åtalet för grov våldtäkt ska under dessa förhållanden lämnas utan bifall.

Vilket straff ska Martin Trenneborg dömas till?

Martin Trenneborg ska dömas till fängelse i 10 år.

Martin Trenneborg ska dömas för människorov. Straffskalan är fängelse lägst fyra och högst arton år eller på livstid. Livstidsstraffet är dock tänkt främst för de situationer då gärningsmannen har avsett att ta livet av sitt offer. Det finns praxis som avser människorov i syfte att utöva utpressning (jfr Svea hovrätts dom den 31 augusti 2012 i mål B 5346-12 med hänvisningar). Däremot känner tingsrätten inte till att det tidigare förekommit något liknade fall då ett offer förts bort och hållits inspärrad i syfte att under lång tid utnyttjas som gärningsmannens flickvän/partner.

Den nuvarande straffskalan för människorov infördes genom en lagändring som trädde i kraft den 1 juli 2009. Fram till den tidpunkten uppgick det längsta möjliga tidsbegränsade straffet till tio års fängelse, vilket måste beaktas vid en jämförelse med äldre rättsfall.

Vid bedömningen av en gärnings straffvärde ska särskilt beaktas om den inneburit ett allvarligt angrepp på någons liv eller hälsa eller trygghet till person (29 kap. 1 § andra stycket brottsbalken). Bestämmelsen infördes år 2010 i syfte att åstadkomma höjda straffnivåer för allvarliga angrepp, varibland människorov var ett att de brott som lagstiftaren avsåg (prop. 2009/10:47 s. 41).

Det människorov som Martin Trenneborg har gjort sig skyldig till är allvarligt och har ett mycket högt straffvärde. Gärningen har planerats i detalj och under en mycket lång tid där ingenting har lämnats åt slumpen. Martin Trenneborg har utsatt A för nedsövning under en hel natt med upprepad tillförsel av läkemedel, vilket medfört att hon varit helt utlämnad till honom under många timmar från vilka hon helt saknar minnen. Redan detta är ett allvarligt angrepp på hennes person.

Martin Trenneborg har givit A flunitrazepam i doser som han inte närmare kunnat kontrollera eftersom det har tillförts henne blandat i choklad på jordgubbar och därefter utblandat i juice. Han har dessutom i flera timmar under bilfärden tillfört henne upprepade doser av läkemedlet midazolam för att underhålla nedsövningen. Han har gjort detta utan tillgång till medicinsk utrustning om komplikationer skulle tillstöta. Nedsövningen som skett i syfte att föra bort A har därmed varit förenad med allvarliga risker för hennes hälsa. A har dessutom förts långt bort från sitt hem och vaknat i en helt främmande och skrämmande miljö där hon varit helt utlämnad till Martin Trenneborg under drygt fem dygn. Han har lämnat henne ensam i bunkern under långa stunder, bl.a. då han med bil åkte fram och tillbaka till Stockholm där han övernattade, varigenom han får anses ha visat fullständig likgiltighet för vad som skulle hända A om han t.ex. råkade ut för en olycka eller om något oväntat inträffade i bunkern. Till detta kommer att Martin Trenneborg medvetet har sett till att ge A uppfattningen att det inte fanns någon möjlighet att hon skulle bli funnen. Hon har utöver att vara inlåst i den helt ljud- och ljusisolerade bunkern fått hantera insikten om att det fanns en reell och påtaglig risk att hon skulle bli kvar i bunkern under lång tid framöver, vilket i sig har orsakat henne stark ångest och panikkänsla.

Martin Trenneborgs noggranna tillvägagångssätt och detaljerade beskrivning av bunkerns uppbyggnad och han genomtänkta brottsplan har förstärkt hennes känsla av panik. Särskilt utstuderad är hans lögn om att hon varit iförd den hårlösa masken när de lämnade hennes lägenhet. Hans förklaring inför tingsrätten att han sa så för att grusa hennes förhoppningar om

att det fanns minsta chans att hon skulle bli räddad visar att han velat få henne att inse att hon inte skulle bli funnen. Martin Trenneborg har i bunkern inte brukat annat fysiskt våld mot A än de prover han tagit och förmått henne att ta på sig själv. Tingsrätten anser dock att det förhållandet att han fått henne att förstå att hon var fullständigt i hans våld och skulle komma att vara det för lång tid framöver gör att straffvärdet är mycket högt och väl kan jämföras med andra fall då mer fysiskt våld använts.

Den förslagenhet och hänsynslöshet som han visat mot A och det allvarliga angrepp på hennes person som det inneburit medför att tingsrätten anser att straffvärdet uppgår till tio års fängelse. Vid bestämmandet av straffvärdet har tingsrätten beaktat att Martin Trenneborg själv valde att avsluta frihetsberövandet på fredagen och att det således inte kom att pågå under så lång tid som han från början avsett.

Martin Trenneborg förekommer inte tidigare i belastningsregistret. En rättspsykiatrisk utredning har genomförts och bedömningen är att Martin Trenneborg har begått den åtalade gärningen under påverkan av en psykisk störning som dock inte är allvarlig, att han inte lider av en allvarlig psykisk störning och att det därmed inte finns förutsättningar att överlämna honom till rättspsykiatrisk vård enligt 31 kap. 3 § brottsbalken. Fråga är därmed om Martin Trenneborgs psykiska störning ändå ska beaktas vid bedömningen av gärningens straffvärde.

Enligt 29 kap. 3 § 2 brottsbalken ska som förmildrande omständigheter vid bedömningen av straffvärdet särskilt beaktas om den tilltalade till följd av en allvarlig psykisk störning haft nedsatt förmåga att inse gärningens innebörd eller att anpassa sitt handlande efter en sådan insikt eller annars till följd av en psykisk störning, sinnesrörelse eller av någon annan orsak haft nedsatt förmåga att kontrollera sitt handlande. I det rättspsykiatriska utlåtandet är angett att det finns ett orsaksamband mellan Martin Trenneborgs psykiska tillstånd och gärningen. Han har förklarat att han inte såg något annat alternativ till gärningen än att begå självmord och han har också sagt att operationerna i ungdomen är orsaken till hans psykiska

illabefinnande. Martin Trenneborg har berättat om återkommande depressioner som han inte har sökt behandling för trots att han enligt egna uppgifter träffat säkert 1 000 personer med depressiva besvär. Han har valt att hantera sitt psykiska illamående genom att sysselsätta sig med den brottsplan som han också kom att sätta i verket efter minutiös planering och efter att ha utfört en ”generalrepetition” i Oslo. Även om han har varit deprimerad har han klart insett att gärningen skulle innebära ett allvarligt angrepp på en annan människa och han har haft förmåga att kontrollera sitt handlade. Det måste ha funnits andra handlingsalternativ för honom än att sätta planen i verket. Under dessa förhållanden finns inte skäl att vid bedömningen av straffvärdet i mildrande riktning beakta hans psykiska störning.

Straffet bestäms av dessa skäl till fängelse tio år.

Skadestånd

Martin Trenneborg har medgett att utge 100 000 kr i kränkingsersättning för människorov och att betala yrkat belopp för sveda och värk. Tingsrätten anser att gärningen har inneburit en mycket allvarlig kränkning av A. Hon har sövts ner, förts bort från sitt hem av en okänd person och sedan vaknat upp i en ljud- och ljusisolerad bunker där hon hållits inspärrad i drygt fem dygn utan några möjligheter till räddning. Upplevelsen har varit mycket skrämmande och har förstärkts av att Martin Trenneborg medvetet har sett till att hon skulle få uppfattningen att hon inte skulle komma att bli funnen eftersom han planerat allt i detalj och då hon dessutom fått uppfattningen att hon skulle tvingas vara inspärrad en mycket längre tid än vad det kom att bli frågan om. Med hänsyn till samtliga dessa omständigheter anser tingsrätten att en skälig ersättning för kränkningen uppgår till 150 000 kr. Eftersom Martin Trenneborg ostridigt redan har betalat viss del av skadeståndet ska han utge 180 000 kr med avdrag för det som han redan har betalat. Han ska således i domen förpliktas att betala 148 345 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 12 september 2015 till dess betalning sker.

Kvarstad och förverkande m.m.

Tingsrätten finner inte att det finns skäl att besluta om kvarstad i Martin Trenneborgs egendom. Han har inte haft restriktioner under lång tid och inget har framkommit som ger skäl att tro att han skulle försöka undandra sig att utge skadestånd till A. Tvärtom har han redan betalat viss del.

Åklagarens yrkande om förverkande av egendom som utgjort hjälpmedel vid gärningen är lagligen grundat och medgivet. Egendomen ska därmed förklaras förverkad dock med undantag för yrkandet som avser förverkande av träbyggnaden på fastigheten Axeltorp 3292. I denna del har framkommit att yrkandet inte har framställts mot ägaren av fastigheten. Redan av detta skäl finns inte lagliga möjligheter för tingsrätten att bifalla det framställda yrkandet om förverkande.

Åklagarnas yrkande att bevisbeslag ska bestå till dess domen vinner laga kraft ska bifallas.

Sekretess

Huvudförhandlingen har förutom yrkanden hållits inom stängda dörrar med stöd av 5 kap. 1 § rättegångsbalken och 35 kap. 12§ och 13 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400). Det finns anledning att anta att målsäganden kan komma att lida skada om hennes identitet och hennes personliga förhållanden, såvitt de inte framgår av domen, röjs. De handlingar i målet som innehåller sådana uppgifter liksom de inspelningar som gjorts under förhandlingen ska därför fortfarande vara sekretessbelagda.

Ersättning m.m.

Försvaren och målsägandebiträdet tillerkänns begärd ersättning. Kostnaden ska stanna på staten. Eftersom Martin Trenneborg döms för ett brott med fängelse i straffskalan ska han betala en avgift på 800 kr till brottsofferfonden.

Häktning

För människorov är inte föreskrivet lindrigare straff än fängelse i två år, och det är inte uppenbart att skäl till häktning saknas. Martin Trenneborg ska därför vara fortsatt häktad till dess att domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 2

Domen kan överklagas. Överklagande, ställt till Svea hovrätt, ska ha kommit in till tingsrätten senast den 15 mars 2016.

Caroline Hindmarsh

I avgörandet har deltagit rådmannen Caroline Hindmarsh samt nämndemännen Heinz Spira, Annika Christiansson och Linda von Beetzen. Rätten är enig.

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelseid 19771007-3938	Datum för dom/beslut 2016-02-23
Efternamn Trenneborg	Förnamn MARTIN Peter

Ovan angiven person har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad som anhållen, häktad eller på något annat sådant sätt som avses i 19 a § lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m. eller 10 a § lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård under nedan angivna tider.

Frihetsberövad**Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet**

2015-09-19	
------------	--

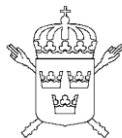
Särskild anteckning

- Kriminalvården har lämnat domstolen en underrättelse om att det finns uppgifter hos Kriminalvården som är av betydelse för avräkning (8 § förordningen (1974:286) om beräkning av strafftid m.m.).

Särskild upplysning till Kriminalvården m.fl. myndigheter

- Det finns tidigare meddelad dom, beslut eller avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen (1970:60) som innehåller uppgift om frihetsberövande som har betydelse för avräkning (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

Underskrift

Stockholms tingsrätt

STOCKHOLMS TINGSRÄTT
Avdelning 4

INKOM: 2016-01-14
MÅLNR: B 11922-15
AKTBIL: 47

YTTRANDE I MÅL NR B 11922-15

Följande yttrande lämnas över tingsrättens aktbilaga 46.

Särskilda yrkanden

Såvitt avser den av Trenneborg efterfrågade grunden för yrkandet om att träbyggnaden innehållande en betongbunker (benämnd förrådsbyggnad 4 i fup, s 46-47) jämlikt 36 kap 2 § brottsbalken ska tas i **beslag eller förvar och förverkas**, hänvisas till angiven bestämmelse. Av bestämmelsen framgår att egendom som har använts som hjälpmedel vid brott enligt brottsbalken får förklaras förverkad, om det behövs för att förebygga brott eller om det annars finns särskilda skäl. Förutsättningar för förverkande av byggnaden i enlighet med yrkandet föreligger enligt vår uppfattning, vilket kommer att utvecklas närmare i samband med huvudförhandlingen i målet.

När det gäller frågan om **avspärrning av brottsplatsen** är dess omfattning densamma som tidigare varit fallet, vilket om det är önskvärt kan utvecklas i samband med huvudförhandlingen. Den rättsliga relegeringen beträffande avspärrning återfinns i 27 kap 15 § rättegångsbalken, vilken i nu relevant hänseende hänvisar till bestämmelserna om beslag i samma kapitel. Detta torde innebära att en avspärrning, på beslut av rätten, kan bestå till dess att domen vunnit laga kraft (jfr bevisbeslag).

Beträffande frågan om **kvarstad** kommer skälen för sådan att närmare utvecklas i samband med huvudförhandlingen. Det får upplysas om att målsäganden har anmält sitt anspråk till åklagaren i behörig ordning. Beloppets storlek kan dock av naturliga skäl komma att justeras i samband med huvudförhandlingen, beroende av målsägandens slutliga yrkande.

Bevisning

När det sedan gäller frågan, som den får förstås, om precisering av bevisemat för vart och ett av bevisen har i stämningsansökan angivits att ”all skriftlig bevisning avser planeringen och genomförandet av gärningarna och åberopas till styrkande av åtalet, om inget annat anges”.

Given möjligen därtill får jag förtydliga den skriftliga bevisuppgiften, se nedan med **fetstil**. Det fetmarkerade är det huvudsakliga bevis temat men jag vill särskilt framföra att det kan komma att ställas frågor som måhända går något utanför angivna bevis teman.

Skriftlig bevisning

Skriftlig bevisning (all skriftlig bevisning avser planeringen och genomförandet av gärningarna och åberopas till styrkande av åtalet, om inget annat anges)

Huvudprotokoll 2016-01-06

Tjänsteanteckning pejling av A:s mobiltelefon, avseende eftersökningarna av A, åberopas som bakgrunds information, fup s 7

Faktura Mediplast avseende förlängningsslang till sprutpump, fup s 16

Fakturor ApoEx avseende narkosmedel, antidot, fup s 17-20

Fakturor NordicInfuCare avseende sprutpump/ampuller, fup s 21-22

Faktura från Med24.se avseende pulsoximeter, fup s 27

Sammanfattning bevisning, s 16-22 och 27; avser Trenneborgs inköp av medicinsk utrustning som använts vid nedsövning av A till styrkande av att Trenneborg inköpt medicinsk utrustning som han använt vid brottet mot A.

E-postkonversation mellan Trenneborg, som utgivit sig för att vara A, och Facebook, avseende att Trenneborg varit i kontakt med Facebook i avsikt att vidta framtida åtgärder med A:s Facebookkonto, till styrkande att Trenneborg haft för avsikt att vidta framtida åtgärder såsom bl.a dölja brottet, förmå andra personer att tro att A var välbehållen m.m., fup s 28-29

Flygfotografi och fotografi fastigheten Axeltorp 3292, utvisande brottsplatsen och dess omgivningar samt geografiska lokalisering m.m., fup s 47-48

PM husrannsakan IT-utrustning, bl.a. utvisande lokalisering och identifikation av IT utrustning som tagits i beslag och analyserats, till styrkande att föremålen tagits i beslag från Trenneborg och att föremålen analyserats, fup s 59-64

Fotografier beslag läkemedel, utvisande läkemedel som tagits beslag i bunkern, till styrkande av att Trenneborg har försett A med dessa läkemedel, fup s 101-102

Handlingar avseende analys av A:s blodprov, utvisar bl.a. att Trenneborg den 3 juni 2015 registrerat en fingerad identitet (okänd person) i vårdcentralens

datasystem och att han lämnat in blodprov och vaginalprov för analys m.m.
fup s 103-107

Kvitto Systembolaget, **utvisande inköp av champagne, till styrkande av att Trenneborg köpt in champagne som han använt i samband med nedsövningen av A,** fup s 111

PM telefonkontakter, **utvisande telefonkontakter mellan Trenneborg och A, bl.a. till styrkande av att de har haft kontakt med varandra per telefon den 10 och 12 september 2015 samt analys av det abonnemang som Trenneborg nyttjat vid telefonkontakterna med A till styrkande av att han endast använt nämnda abonnemang vid kontakter med A,** fup s 112

Undersökningsprotokoll läsplatta, **angående och bl.a. till styrkande av att plattan har brukats av Trenneborg, att han bl.a. sökt på Missing people och Flashback den 18 september 2015 angående försvunna personer och att han haft anonymitetsappar nedladdade på plattan,** fup s 117-120

Rättsintyg och fotografier/skiss, **angående undersökning av A på Södersjukhuset och de fynd och iakttagelser som därvid gjordes bl.a. till styrkande att Trenneborg försett A med en PVK (perifer venkateter) och att A företedde skador efter stick med nål,** fup s 141-150

Rapport RMV, **angående och till styrkande av att A tillförts flunitrazepam och att A hade flunitrazepam i blodet vid provtagningen,** fup s 153-155

Anteckningar byggnation av bunker, **angående och bl.a. till styrkande av att Trenneborg noggrant planerat och förberett byggnationer och installationer i bunkern,** fup s 166-168

Anteckningar avseende A, **angående och till styrkande av att Trenneborg under tiden A var inspärrad i bunkern kartlagt A och A:s anhöriga och bekanta,** fup s 169-170

Beslagsprotokoll inklusive fotografier av beslag, **angående vad som tagits i beslag, var föremål tagits i beslag, samt från vem beslagen skett** fup s 32-33
A:s bostad, 34-35, 38-42, 65-68, 69-71, 72-75, 76-84, 139-140, 156-159, 161-164

Tilläggsprotokoll 2015-12-28

Protokoll över brottsplatsundersökning av målsägandens bostad, **angående och till styrkande av att brottets genomförande inleddes i A:s bostad och interiörbilder av A:s bostad,** fup s 1-28

Fotoprotokoll av foderblad från jordgubbar, **utvisande till styrkande av markering på foderblad till flunitrazepampreparerade jordgubbar, att**

foderblad till jordgubbar har preparerats för igenkänning av Trenneborg samt att dessa anträffats i A:s bostad, fup s 29-31

Fotoprotokoll kondomfodral, angående och till styrkande av att kondomfodralen från A:s bostad har samma märkning som det kondomfodral som anträffats i Trenneborgs bostad i Skåne, fup s 33-36

Protokoll över fordonsundersökning personbil NFS 070, angående däri gjorda beslag och bl.a. till styrkande av att det i fordonet anträffats blodiga kläder tillhörande A, fup s 37-54

Protokoll över klädundersökning, angående och till styrkande av blodlika besudlingar på A:s tröja, fup s 55-62

Protokoll över vapenundersökning, angående och till styrkande av Trenneborg har innehaft en kolsyrepistol som varit välliknande en riktig pistol, (Pistolen kommer att företes vid huvudförhandling och medtages av åklagare), fup s 63-64

Protokoll över brottsplatsundersökning, fup s 65-113

Protokoll över fotoarbete beslag, fup s 114-120

Sakkunnigutlåtande NFC med bilagor, fup s 121-154

Särskilt om 65-154, utvisar brottsplatser, fynd och beslag, resultat av analyser av beslagen sammantaget styrker dessa bevis bl.a. att Trenneborg sövt ned A, Bortfört A, inspärtrat A i bunkern, hållit A inspärtrad i bunkern.

Tilläggsprotokoll 2016-01-07

Undersökningsprotokoll för beslag från Trenneborg av dator, fup s 5-33, 34-37, 66, 89-90, 99-102, 105. **Sammanfattningsvis utvisar och styrker dessa bevis planeringen av brottsligheten, uppbyggnad av bunker, tilltänkta brottsplaner, åtgärder för att försvåra ett upptäckande av brottsligheten.**

Övrig bevisning

Uppspelning av övervakningsfilm från Norrmalmspolisens reception den 18 september 2015 (åklagaren tillser praktiska detaljer). **Med beviset ska bl.a. visas att A och Trenneborg tillsammans kommer till Norrmalms polisstation och att Trenneborg sedermera grips.**

Särskilt angående frågan om syn

Jag/vi har åberopat **Syn** på fastigheten Axeltorp 3292 och den av Trenneborg uppförda betongbunkern med omedelbar omgivning där händelsen timat.

Enligt vår uppfattning, efter att personligen ha besökt platsen i fråga (till skillnad från försvararen – som givits möjlighet därtill), är det av stor vikt för rättens närmare förståelse av gärningen, dess planering och förslagenhet att rätten får se betongbunkern och dess omgivning. Vidare menar vi att en syn är nödvändig för rättens insikt om målsägandens upplevelse då hon varit inspärrad, förts från bunkern till bostadshuset, m.m.

Skriftlig bevisning är enligt vår uppfattning inte tillräcklig för att rätten på ett tillfredsställande sätt ska kunna ta del av omständigheterna vid platsen där brottet till stor del timat. Därtill kommer att en bedömning av straffvärdet inte kan ske på ett rättvist sätt utan att rättens ledamöter personligen sett brottsplatsen. För att förstå vidden av brottsligheten och brottsplanen är det helt nödvändigt att besöka och bese brottsplatsen i Skåne.

Besväret eller kostnaden för att rätten och parterna ska färdas till och från platsen är inte sådana att syn inte ska hållas. Trenneborgs yrkande om avvisning av bevismedlet ska därmed avslås.

Inget ytterligare anförs med anledning av tingsrättens aktbilaga 46.

Peter Claeson

Erik Wendeby

SVERIGES DOMSTOLAR

ANVISNING FÖR ÖVERKLAGANDE - DOM I BROTTMÅL

Den som vill överklaga tingsrättens dom, eller ett i domen intaget beslut, ska göra detta skriftligen. **Skrivelsen ska skickas eller lämnas till tingsrätten.** Överklagandet prövas av den hovrätt som finns angiven i slutet av domen.

Överklagandet ska ha kommit in till tingsrätten **inom tre veckor** från domens datum. Sista dagen för överklagande finns angiven på sista sidan i domen.

Har ena parten överklagat domen i rätt tid, får också motparten överklaga domen (s.k. **anslutningsöverklagande**) även om den vanliga tiden för överklagande har gått ut. Överklagandet ska också i detta fall skickas eller lämnas till tingsrätten och det måste ha kommit in till tingsrätten **inom en vecka** från den i domen angivna sista dagen för överklagande. **Om det första överklagandet återkallas eller förfaller kan inte heller anslutningsöverklagandet prövas.**

Samma regler som för part gäller för den som inte är part eller intervenient och som vill överklaga ett **i domen intaget beslut** som angår honom eller henne. I fråga om sådant beslut finns dock inte någon möjlighet till anslutningsöverklagande.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i hovrätten fordras i vissa fall att **prövningstillstånd** meddelas. Hovrätten lämnar prövningstillstånd om

1. det finns anledning att betvivla riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,
2. det inte utan att sådant tillstånd meddelas går att bedöma riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,

3. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt, eller

4. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Om prövningstillstånd krävs och sådant inte meddelas står tingsrättens avgörande fast. Det är därför viktigt att det, i de fall prövningstillstånd krävs, klart och tydligt framgår av överklagandet till hovrätten varför klaganden anser att prövningstillstånd bör meddelas.

I vilka fall krävs prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en tingsrätts dom om den tilltalade

1. inte dömts till annan påföljd än böter, eller
2. frikänts från ansvar och brottet inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Enskilt anspråk (skadeståndstalan)

För att hovrätten ska pröva en skadeståndstalan krävs prövningstillstånd. Från denna regel gäller följande undantag:

Överklagas domen även i brottmålsdelen och avser överklagandet frågan om den tilltalade ska dömas till ansvar för en gärning krävs inte prövningstillstånd för ett till denna gärning kopplat enskilt anspråk i de fall

1. det enligt ovanstående regler inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen, eller
2. prövningstillstånd i brottmålsdelen meddelas av hovrätten.

Beslut i övriga frågor

Krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen krävs även prövningstillstånd vid beslut som endast får överklagas i samband med överklagande av domen.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla uppgifter om

1. den dom som överklagas med angivande av tingsrättens namn samt dag och nummer för domen,
2. parternas namn och hemvist och om möjligt deras postadresser, yrken, personnummer och telefonnummer, varvid parterna benämns klagande respektive motpart,
3. den ändring av tingsrättens dom som klaganden vill få till stånd,
4. grunderna (skälen) för överklagandet och i vilket avseende tingsrättens domskäl enligt klagandens mening är oriktiga,
5. de bevis som åberopas och vad som ska styrkas med varje bevis, samt

6. om prövningstillstånd behövs, de omständigheter som åberopas till stöd för att prövningstillstånd ska meddelas.

Skriftliga bevis som inte lagts fram tidigare ska ges in samtidigt med överklagandet. Vill klaganden att det ska hållas ett förnyat förhör eller en förnyad syn på stället, ska han eller hon ange det och skälen till detta. Klaganden ska också ange om han eller hon vill att målsäganden eller den tilltalade ska infinna sig personligen vid huvudförhandlingen i hovrätten. Är den tilltalade anhållen eller häktad, ska det anges.

Skrivelsen ska vara undertecknad av klaganden eller hans/hennes ombud.

Ytterligare upplysningar lämnas av tingsrätten. Adress och telefonnummer finns på första sidan av domen.

Om ni tidigare informerats om att förenklad delgivning kan komma att användas med er i målet/ärendet, kan sådant delgivningssätt också komma att användas med er i högre instanser om någon överklagar avgörandet dit.